

நல்லூர் சுவாமி

ஞானப்பிரகாசர் விழா மலர்

நவரச நாடகாலயம்,
யாழ்ப்பாணம்.

1969

நவரச நாடகாலயம்

காப்பாளர்கள் :

மகாவந். எல். ஆர். அன்ரணி (யாழ். துணை ஆயர்)
உயர்திரு சி. நாகராசா (யாழ். நகர முதல்வர்
வண. பிதா N. M. சவிரிமுத்து
வண. பிதா R. ஜெயசீலன்

ஆலோசகர் :

ஆசிரியர் மோ. தார்சீசியஸ்

தலைவர் :

திரு. ஐயா ஜோசப்

செயலாளர் :

திரு. ம. அல்போன்ஸ் அரியநாயகம்

உப-தலைவர் :

திரு. த. தவபாலன் யோட்ஜ்

பொருளாளர் :

திரு. பொ. குணம்

உப-பொருளாளர் :

திரு. பொ. டோமினிக்

செயற்குழு :

திரு. பெ. இம்மனுவல்
திரு. மி. அன்ரன்
திரு. யோ. சே. ரோ. கர்வாலியோ
திரு. இ. அரியரெட்ணம்
திரு. சி. கிறிஸ்ரி
திரு. யோ. வி. ஜீவராஜா
திரு. அ. ப. ராஜகுமார்
திரு. S. M. மரியநாயகம்

A. KUMARATHAN
KALAIMAGAL ROAD
ARIPALAI VILAS
JAFFNA

For quality
PHOTOGRAPHS

G N A N A M S

JAFFNA

PHONE: 7067

சமூகத்திற்கு நாம் ஆற்றிய 50 வருட சேவை பூர்த்தி யானதை மிக மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்து இவ்வளவு கால மும் எங்களுக்கு ஆதரவளித்த வாடிக்கையாளர் சகலருக் கும் எமது நன்றியைக் கூறுவதுடன் மென்மேலும் தொடர்ந்து தங்கள் பூரண ஒத்துழைப்பையும், ஆதரவையு ம் தருமாறு அன்புடன் வேண்டுகின்றோம்.

யாழ்ப்பாண ஐக்கிய வியாபாரச் சங்கம்,

420, ஆஸ்பத்திரி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

இன்றே விஜயம் செய்யுங்கள் !

கமலா கராஜ் அன் இன்டஸ்றீஸ்

உங்கள் விருப்பத்திற் கேற்ப நவீன யன்னல்கள், கிறீல் கேற்றுகள், சுருக்குக் கேற்றுகள் சிறந்த முறையில் செய்துகொடுப்பவர்கள்

கமலா கராஜ் அன் இன்டஸ்றீஸ்

குறித்த தவணையில்

குறைந்த சலரில்

பித்தளை, ஈயம், இரும்பு, சினச்சட்டி, உருக்கு மற்றும் சகலவிதமான மோட்டார் வாகனங்களின் ஓட்டுவேலைகளுக் கும், அவற்றைப் பழுதுபார்க்கவும் யாழ்நகரில் நம்பிக்கையுடன் நற்புகழ் பெற்ற ஸ்தாபனம்.

உருக்கு வேலைகளில் உன்னத கலைஞர்களினால் உருவான இடம்.

கமலா கராஜ் அன் இன்டஸ்றீஸ்,

53, ஸ்ரான்லி ரோட்,

யாழ்ப்பாணம்.

கிப்சலா தச்சுத் தொழிற்சாலை

உறுதிக்கும்

நீண்ட கால பாவனைக்கும்

கிப்சலா தச்சுத்தொழிற்சாலையில்

தயாராகும் வீட்டுத் தளபாடங்களையும்,

மற்றும் உபகரணங்களையும் பாவியுங்கள்.

கிப்சலா தச்சுத்தொழிற்சாலை

உரிமையாளர் : V. பிற்றி,
24/1, பற்றிக்ஸ் ரோட், யாழ்ப்பாணம்.

யோகம்ஸ் ஸ்ரோர்

நம்பிக்கை, நாணயம், நயம்,

நல்ல பொருள் தேக்கப்

பலசரக்கு வியாபாரிகள்

உங்கள் தேவைகளுக்கு இன்றே நாடுங்கள்

யோகம்ஸ் ஸ்ரோர்

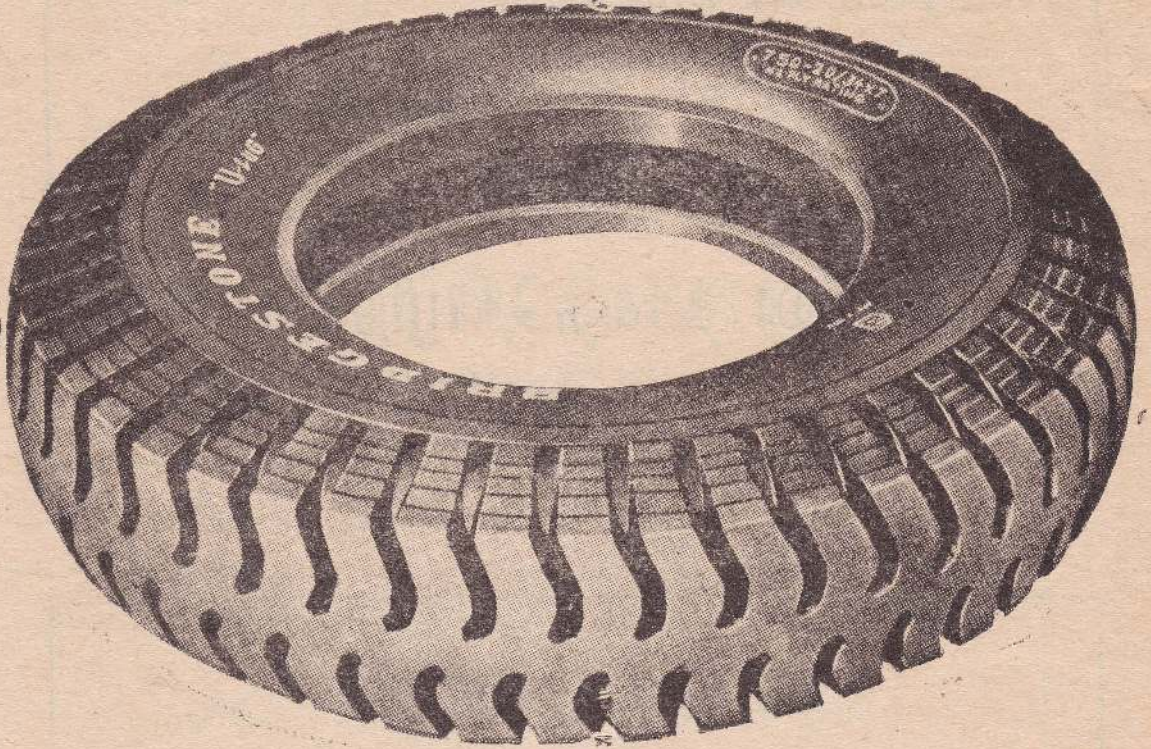
35, 39, சென்றல் வீதி,

—

திருமலை.

பிறீட்ஜஸ்ரோன்

இலங்கையின் மிகப் பிரசித்த பெற்ற டயர்

ஏக விநியோகிஸ்தர்கள் :

ஓட்டோட் றோம் லிமிட்
கொழும்பு

வடமாகாணத்தில் பிரதம ஏஜெண்டு :

ஓட்டோஸ் லிமிட்,
யாழ்ப்பாணம்.

ஏன் இந்த மலர்?

யாழ். நவரச நாடகாலயத்தினராகிய நாம், எமது நோக்கங்கள் பலவற்றில், தமிழ் மொழிக்கு சேவையாற்றிய அறிஞர்களைக் கௌரவிப்பதையும் ஒரு நோக்கமாக கொண்டிருக்கிறோம். அந்த வகையில் டன்மொழிப் புலவர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசருக்கு, அவர் தமது பெருமைகளை இந்த மலர்மூலம் தமிழ் கூறும் நல்லுலகின் முன்னர் காணிக்கை யாக்குகின்றோம். பொன்வைக்க வேண்டிய இடத்தில் பூ வைத்திருக்கின்றோம். குறுகிய காலத்தில் இந்த மலர் வெளிவந்திருக்கிறது. அடிகளாரின் சேவையை, அவரின் ஆற்றலை இந்த மலரைக் கொண்டு எடைபோடுவது பொருத்தமாகாது. இந்த மலர் அதற்கு ஒரு முன்னேடி. அவ்வளவுதான்.

செயற்குழு

நவரச நாடகாலயம்

நன்றியுரை

ஆவணித்திங்கள் 30ஆம் நாள் தமிழர்களாகிய எமக்கு ஒரு பொன்னாள். ஆம், இந்நாள்தான் நற்றமிழ் தந்த பன்மொழிப்புலவர் நல்லூர்க்வாமி ஞானப்பிரகாசர் மண்ணில் தோன்றிய மகோன்னத நாள். நன்னாளாகிய இன்னாளில் தமிழ் வளர்த்த தவத்திரு மகனுக்கு விழாவெடுத்துச் சிறப்பிக்க நவரச நாடகாலயம் முன்வந்துள்ளது. அன்னரின் நூற்றாண்டு விழாவிற்கு முன்னோடியாக, தமிழ்கூறும் நல்லுலகில் வாழும் எல்லாத் தமிழ் மக்களையும் ஒன்று கூட்டுவதற்கு வழிகாட்டியாக, ஒளி காட்டியாகத் திகழ்கின்றது இம்மலர். அத்தகைய இம்மலர் உங்கள் கரங்களில் மணங்கமழ்ந்து, தவழ்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இம்மலரை எழுத்தோவியங்களால், கருத்தோவியங்களால் அழகூட்டிய கவிஞர்களுக்கும், அடிகளார்க்கும், தமிழ்ப் பேரறிஞர்களுக்கும் எப்படித்தான் நன்றி கூறுவது?

கேட்டபோது மறுக்காது அன்பும், ஆதரவும் காட்டி விளம்பரங்கள் தந்துதவிய வர்த்தகப் பெரியார்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றி.

இந்த அழகியமலர் குறுகிய காலத்தில் மலர்வதற்குத் தோளோடு தோள் நின்று அயராது உழைத்த எனது நண்பர்கள், அடிகளாரின் உருவப் படத்தையும், மலரின் அட்டைப்படத்தையும் வரைந்துதவிய எமதாலய இளம் கலைஞர் நண்பன் மிக்கேற்பிள்ளை அன்ரன், எல்லவரும் இப்பொழுது என் கண்முன்னே வந்து நிற்கின்றார்கள்.

ஈற்றில் இம்மலரைச் சிறப்புடனும், அழகுடனும் அச்சேற்றி உதவிய புனித சூசைமாமுனிவர் அச்சக அலுவலகத்தார்க்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றி உரியதாகும்.

தமிழ்த்தாய் வணக்கம்!

ம. அல்போன்ஸ் அரியநாயகம்,
செயலாளர், நவரச நாடகாலயம்.

பன்மொழிப் புலவர்
நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர்
30-8-1875 - 22-1-1947

அறிஞரும் மறைத்தொண்டருமான வண. சு. ஞானப்பிரகாசர் அடிகளார்

அருட் திரு ஆயர் எட்மன் பிரீஸ்,

சுவாமிநாதர் ஞானப்பிரகாசர் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள மானிப்பாய் என்னும் இடத்தில் 1875ஆம் ஆண்டு ஆவணித் திங்கள் 30ஆம் நாள் பிறந்தார். இவர் தகப்பனார் ஒரு சிறந்த சைவப் பெரியார்; ஒரு சைவக் கோவிலின் தர்மகர்த்தா; ஓராசிரியர். இவர் தாயார் புகழ்வாய்ந்த சைவப் பெரியாரின் புதல்வி. ஆயினும், அவள் தன் திருமணத்தின்பின் கிறிஸ்தவத்தில் கரிசனை உள்ளவளாய் இருந்தனள். தினமும் ஓய்வு நேரங்களில் விவிலிய நூலை வாசித்ததுமன்றி, இரகசியமாய் இறைவனிடம் தனக்கு உண்மை ஒளி உண்டாக வேண்டுமென்று இரந்து மன்றாடுவாள். ஒரு நாள் அவள் மகன் ஞானப்பிரகாசர் கடுஞ்சுரத்தினால் மரணிக்கும் தருவாயில் இருந்தார். தன் மகன் உயிர் பிழைத்தால், தான் கிறிஸ்தவத்தைத் தழுவுவதாகவும், தன் மகனைத் தேவ ஊழியத்திற்கு அர்ப்பணிப்பதாகவும் இறைவனுக்கு வாக்குப்பண்ணினள். அவள் மன்றாட்டுக் கேட்கப்பட்டது: பையன் உடல் நலம் பெற்றான். இந்நாட்களிற்குள் அவள் கணவன் காலமானார். இதனால் ஞானப்பிரகாசர் தன் சைவ இனத்தவர்களின் ஆதரவில் வாழவேண்டி வந்தது. சிறிது காலத்தின்பின் தாயார் மீண்டும் திருமணம் செய்ய விழைந்தனள். ஆனால், இம்முறை மணமகனாகத் தெரியப்பட்டவர் சிறந்த கத்தோலிக்கத் தலைவரும், கல்வி சம்பந்தமான ஒரு சஞ்சிகையின் ஆசிரியருமாவார். திருமணத்தின் முன்பே, தானும் தன் மகனும் ஞானஸ்நானம் பெற வேண்டுமென விரும்பினள். இதை அவளின் இனத்தவர் எதிர்த்தனர். சைவத்தை விட்டு கிறிஸ்தவத்தைத் தழுவினால் பையனுக்கு இருந்த பரம்பரைச் சொத்தை இழக்க வேண்டி வரும் என்று பயங்காட்டினர். அவளோ, "யான் வீடு பெற என் மகன் நரகஞ் சேர்வதா" எனக் கூறி,

தாயும், பிள்ளையும் லேய்ட்டன் (Rev. Fr. C. H. Lytton, O. M. I.) சுவாமிகள் கையால் ஞானஸ்நானம் பெற்றனர். குருவானவரின் மகிழ்ச்சிக்கோ எல்லையில்லை. "மற்றவர்கள் நிலத்தை வாங்கி, விதைத்து, அறுவடை செய்கின்றனர். ஆனால், நானே அறுவடையுடன் நிலத்தை வாங்கிக் கொண்டேன்" என்று கூறிப் பூரித்தார்.

ஆரம்பத்தில் ஞானப்பிரகாசர் தன் ஆரம்பக்கல்வியை, தன் தந்தையார் மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து நிறுவிய பாடசாலையில் ஆரம்பித்தார். ஆனால், தாயாரின் இரண்டாவது திருமணத்தின்பின், மரியாயின் சபையினர் யாழ்ப்பாணத்தில் நடாத்தி வந்த சம்பத்திரிசியார் (St. Patrick's) கல்லூரிக்கு அனுப்பப்பட்டார். படிப்பு முடிந்ததும் ஒரு தோட்டத்தில் கணக்காளராக வேலை பார்த்தார். ஓய்வு நேரங்களில் இலங்கைப் புகையிரதத் திணைக்களத்து எழுதுவினைஞர் தேர்வுக்கு ஆயத்தஞ் செய்தார். தேர்வில் திறமை காட்ட வேண்டுமென உறுதியூண்டார். அவ்வாறே தேர்வில் முதலிடத்தைத் தட்டிக்கொண்டார். இதனால் புகையிரதப்பகுதியின் தலைமை அலுவலகத்தில் ஒரு முக்கிய இடம் அவருக்குக் கிட்டியது. இதன் பலனாக அவரின் புறவுலக வாழ்க்கை பிரகாசம் அடைந்தது. ஆயினும், அந்த இளைஞனின் அகமோ இறைவன் சேவையைப் படிப்படியாக நாடிக் கொண்டிருந்தது. திருமறைக்குச் சேவை செய்யவேண்டுமென்றும், "இருளின் நிழலிலும், மரணத்தின் பள்ளத்தாக்கிலும்" வாழ்வோர்க்குத் தம் வாழ்வை அர்ப்பணிக்க வேண்டுமென்றும் விரும்பினார். ஆயினும், தான் தகுதியற்றவர் என எண்ணித் தயங்கினார். சாள்ஸ் கொலின்ஸ் என்ற குருவிடம் ஆலோசனை கேட்கச் சென்றனர். அவரோ, "நல்லது மகனே!

நீ தேவனுக்குச் சேவை செய்ய விரும்பினால், ஏன் உலக வாழ்வைத் துறந்து குருமடத்தில் சேரக்கூடாது?" என நேரடியாகவே கேட்டுவிட்டார். இதனால் ஞானப்பிரகாசர் உலக வாழ்வைத் துறக்கத் தீர்மானித்தார். வேலையை இராஜினாமாச் செய்தார். இச்செய்தியை தன் தாய்க்கு அறிவிக்க யாழ்ப்பாணம் சென்றார். அவள் எதிர்க்கவில்லை. ஆனால், வளர்ப்புத்தந்தை ஏமாற்றமடைந்தார். ஞானப்பிரகாசரோ, யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள மரியாயின் சபையினரின் குருமடத்தில் சேர்ந்து, பின்பு குருத்துவப் படிப்புக்கான திருமறைக்கலாசாலையில் மறைக்கல்வி கற்று, 1901ஆம் ஆண்டு மார்ச்சு 1ஆம் நாள் குருப்பட்டம் பெற்று, அனுபவம் மிக்க ஒரு குருவின் கண்காணிப்பின்கீழ், தமது சேவையைத் தொடங்கலானார். மரணம் ஆட்கொள்ளும்வரை அச்சேவை இடையீடின்றி நீடித்தது.

அவர் தமது சேவையின் ஆரம்பகாலத்திலே, ஞானவொடுக்கப் பிரசங்கங்களில் அதிக ஆர்வங்காட்டினார். இஞ்ஞானவொடுக்கங்கள் பொஞ்சீன், சமேரிய ஆண்டகைகளின் (Bishops) ஆர்வத்தின் பலனாக அமலநாயகி குருக்களால் வெற்றிகரமாகவும், பயனுள்ளனவாகவும் நடாத்தப்பட்டு வந்தன. இஞ்ஞானவொடுக்கங்களில் சிறந்த அம்சமாக இருந்தது தர்க்கப் பிரசங்கமே. இதன்மூலம் திருமறை உண்மைகள் மக்கள் புரிந்து கொள்ளும் முறையில், எளிய நடையில் புகட்டப்பட்டன; இதுவே, இதன் சிறப்பாகும். தர்க்கப் பிரசங்கம் சிறப்பாக அமைவதற்கு பேச்சுமொழிபற்றிய நுணுக்கமான அறிவும், மக்களின் விகடங்கள், பழக்க வழக்கங்கள், விருப்பு வெறுப்புக்கள், மூடக்கொள்கைகள் ஆகியனபற்றிய அறிவும் மிகமுக்கியம்; இவற்றின் வழியாகத் திருமறை உண்மைகளை மக்களுக்கு அளிப்பதில் எவ்வளவு வல்லவராய் இருந்தார் என்பதை அவர் எழுதிய தர்க்கப்பிரசங்க பிரசுரங்களின் தொகையால் அறியலாம்.

அவற்றில் சில பின்வருமாறு :

- (1) குருவில்லா வித்தை
- (2) பாவத்தைத் தீராத்தீர்த்தம்

- (3) எல்லோர்க்கும் பொதுவழி
- (4) சமதர்மத்தின் தப்பறை
- (5) இரட்சணிய பனி
- (6) ஈடேறுவோரின் திருக்கூட்டம்
- (7) மெய்பாதி பொய்பாதி
- (8) கணக்குண்டு வழக்குண்டு
- (9) இராசபாதை
- (10) இரண்டு படுபொய்கள்
- (11) உலகத்தின் ஞானச் சூரியன்

பின்வருவன ஆங்கிலத்தில் உண்டு: Two Capital Lies, An Important Duty, The Royal Road, The Soul, The Divine Teacher, Christ The God Man, Honesty in Religious, inquiry, Origin of Pillaiyar, Judgement, Conscience, Protestants.

அவர் தர்க்கப்பிரசங்கங்களின் தொகை அதிகம்; அவை, 4 பக்க முதல் 40 பக்கம் வரையுள்ளவை. அவற்றின் பெயர்களே ஆக்கியோனின் மொழி அறிவின் ஆழத்தையும், தம் மக்கள் திறனை எவ்வளவு அறிந்திருந்தார் என்பதையும் காட்டுகின்றன. இவைகள் எல்லாம் மூடருக்கும், வழிதவறியோர்க்கும் வழிகாட்டிகளாயின. விசுவாசிகளை உறுதிப்படுத்த வேறு சிலரின் உதவியோடு குடும்பவாசகம் என்ற சிறிய மாத வெளியீட்டை வெளியிட்டு வந்தார்.

இஃதல்லாமல் தமிழ்வாசகர்களுக்காக, திருமறை விளக்கம், திருமறை உண்மைகள், திருச்சபைச் சரித்திரம், இறைவழிபாடு ஆகியவைபற்றிய பல நூல்களைச் செய்யுளிலும், வசன நடையிலும் ஆக்கும் பணியொன்றை நடத்தினார். அத்துடன் யாழ்ப்பாணத்தோடு தம் பொக்கிஷமாகப் பாதுகாத்துவந்த, கோவைக் குருக்களின் ஏட்டுப் புத்தகங்களைப் பிரசுரித்தார். பிராஞ்சியம், ஆங்கிலம் முதலிய மொழிகளில் இருந்து மொழிபெயர்ப்புக்களும் செய்துள்ளார். அவற்றிற்கு சில :

- (1) ஆண்டவர்சரித்திரம் From Fr. Lesetre's Notre Seignetur Jesus Christ dans son S. Evangile.
- (2) கிறிஸ்துநாதர் ஆராய்ச்சிக் கோவை. Mgr. Freppel's—Lecture on the Divinity of Christ,

(3) கத்தோலிக்க திருச்சபையும், அதன் போதகங்களும், Adaptation of Fr. Hulls Work on the Catholic Church and Her teaching.

சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் இந்துசமயத் பற்றிய நூல்கள் சில திறம்பட எழுதியுள்ளார். அவரின் சிறந்த தமிழ் அறிவும், இந்துசமய முதற்றர அறிவுமே இத்தகைய தரீக்கங்களில் அவரை இறங்கவைத்தன.

இவற்றுடன் நில்லாது தமிழ்மொழியின் சொற்பிறப்பு ஆராய்ச்சியிலும் பணி புரிந்துள்ளார். இவ்வாராய்ச்சியைப்பற்றிய தீர்ப்பை அறிஞர்களிடம் விட்டுவிடுவோம். ஆயினும், இவரின் ஆராய்ச்சியில் இரண்டு விடயங்கள் மிகத் தெளிவானவை.

(1) ஆரிய திராவிட மொழிக் குடும்பங்களின் இடையே விளங்கிய பல புதிய தொடர்புகளை எடுத்துக் காட்டி நிரூபித்துள்ளார். இவ்வாராய்ச்சியில் அனைத்துலக அறிஞர் சிலரின் ஒத்துழைப்பும், ஊக்கமும் இவருக்குக் கிடைத்தன. அவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள், கெயில் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் சிரூடர் (Prof. F. O. Schrader of Keil University,) பேர்லின் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் டாக்டர் H. பெய்ரன் (Dr. H. Beyton of Berlin Trepton) ஆவர்.

(2) மிக நுணுக்கமான ஆராய்ச்சியின் பயனாகத் தமிழ்ச் சொற்களைப் பல வகுப்புகளில் அடக்கலாம் எனவும், சொற்கள் எல்லாம் அடிச் சொற்களை (மூலச் சொற்கள், வேர்ச் சொற்கள், Root of the words)க் கொண்டுள்ளன எனவும் காட்டியுள்ளார். இவ்வாராய்ச்சியில் முகிழ்த்தமலரே சொற் பிறப்பு—ஒப்பியல் தமிழ் அகராதியாகும். (Etymological and Comparative Lexicon of The Tamil Language.

அவர் உயிருடன் இருக்கும்போதே இவ்வகராதியின் 6 பாகங்களில் 1ஆம் பாகத்தின் 6 பகுதிகள் வெளிவந்தன. ஏனைய பாகங்களுக்கு வேண்டிய பொருளெல்லாவற்றையும் மிகக் கரிசனமுடன்

அவர் ஆயத்தம் செய்தார். ஆனால் காலன் விடவில்லை; அவர் விட்டுச் சென்ற வேலையை யாழ்ப்பாணக் குருவும்—ஆராய்ச்சியாளருமான ஒருவர் செய்து முடிப்பார் என்பது எமது நம்பிக்கை. இம்மொழியாராய்ச்சியின் பயனாக வெளிநாட்டு அறிஞர் பலரின் தொடர்பு இவருக்கு ஏற்பட்டது. முக்கியமாக யேர்மன் நாட்டு மொழியறிஞரைக் குறிப்பிடலாம். இவருக்கு, ஐரோப்பா சென்று அறிஞர்களை நேர்முகமாகக் கண்டு ஆராயத் தருணம் கிடைத்திருக்குமானால் திராவிடமொழி ஆராய்ச்சியில் உலகப்புகழ் பெற்றிருப்பார் என்பது உறுதி:

மொழியாராய்ச்சியோடு வரலாற்று ஆராய்ச்சியிலும் இவர் ஈடுபட்டார். முதலில் அவரைக் கவர்ந்தது யாழ்ப்பாணத்தின் திருமறை வரலாறாகும். அவர் எழுதிய வரலாற்று நூல்கள் சில வருமாறு:

- (1) தமிழரின் பூர்வ சரித்திரமும் சமயமும்
- (2) யாழ்ப்பாணத்தின் சரித்திரம்
- (3) போர்த்துகேய, ஒல்லாந்தர் கால யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்
- (4) யாழ்ப்பாண அரசர்கள்
- (5) இந்தியாவின் பூர்வ சரித்திரம்
- (6) தமிழர் மத்தியில் சாதிகளின் தோற்றம்.

இவற்றில் முதல் மூன்றும் தமிழில் எழுதப்பட்டவை. ஏனையவை ஆங்கிலநூல்கள். இவரின் வேறு 3 நூல்களும் கவனிக் கப்படவேண்டியவை:

(i) இலங்கையில் கத்தோலிக்க திருச்சபைச் சரித்திரம் முதலாம் பாகம். இதைப்பற்றி வணு S. G. பெரேரா சுவாமிகள் "அந்தக் காலத்தைப்பற்றிய விபரங்களைக் குறிக்கும் கிடைக்கக் கூடிய குறிப்புகளில் இருந்தும் எடுத்துத் தெளிவான முறையில், உண்மையான சரித்திரத்தை வாசகர் முன்வைக்கிறார்" எனக் கூறியுள்ளார்.

(2) "யாழ்ப்பாண மேற்றிராசனத்தில் 25 வருட கத்தோலிக்க முன்னேற்றம்" என்ற நூல், பாரம்பரியம், யாழ்ப்ப

பாணப் பங்குகளின் குறிப்பேடுகள் ஆகியவற்றை ஆராய்ந்து எழுதப்பட்டதாகும்:

(3) 1926வரை யாழ்ப்பாணத்தில் கத்தோலிக்கம்:

சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் பேரறிஞர் மாத்திரமல்ல. புனித பிரான்சிஸ் சவேரியார், சுவாமியோசவ்வாஸ், சுவாமி கொன்சால்வேஸ் போன்றரின் அடிச்சுவட்டில் வந்தவர். அவரின் பரந்த அறிவு தம்நாட்டு மக்களின் மனமாற்றத்திற்கான சேவையில் அவர் பாவித்த ஒரு கருவியேயன்றி வேறல்ல. 1904இல் அவர் நல்லூர் மீசாமைப் பொறுப்பேற்றார். யாழ்-குடாநாட்டின், கத்தோலிக்கரில்லாத பகுதிகளை யெல்லாம் குறிக்கும் வரையறுக்கப்படாத பிரதேசமே நல்லூர் மீசாமாகும். இதில் கத்தோலிக்கர் வசிக்கும் பகுதிகள் வேறு பங்குக்குருக்களுக்கும், கத்தோலிக்கர் இல்லாத பகுதிகள் இவருக்கும் பொறுப்பாயின. நல்லூரில் அவருக்கு ஒரு கோவிலும், ஓர் இல்லிடமும் இருந்தன. அவர் வீடு ஓர் நூல்நிலையமாகியது. ஆகவே, நண்பர்களை வரவேற்கும் இடமுமாயிற்று. மிகத் தொலைவான கிராமங்களுக்கும் இங்கிருந்தே தொண்டு செய்தார்:

பலகோடி மக்களைக் கொண்டதும், மாபெரும் காப்பியங்களின் வளங்கொண்டதும், ஓவியம், சிற்பம், கட்டிடக்கலை ஆகியவற்றைப் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாகக் கொண்டதும், அன்றாட வாழ்வின் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும், சடங்கு சாத்திரங்களால் கட்டி வளர்த்ததும், சமுதாயத்தின் மனத்திலே ஆழவேருன்றியதுமான ஒரு மதத்திலே இருந்து — இந்து சமயத்திலே இருந்து ஒருவரைப் பிறசமயத்திற்கு இழுப்ப

தென்பது இலகுவான காரியமா. அப்படிச் செய்வதாயின் அவர்களின் தப்பெண்ணங்களைத் தகர்த்தெறிந்து, அவர்கள் அனுபவப்பட்ட, அறிந்திருக்கிற வழிவகைகளின் மூலமே புதுஉண்மைகளைப் புகுத்தவேண்டியது முதல் வேலையாகும். இக்கஷ்டமான பணியில் ஞானப்பிரகாசர் ஒரு வீரனேப் போல் எதிர்ப்பட்ட இன்னல்களைத் தகர்த்தெறிந்து கிறிஸ்துவின் வெற்றிக்கொடியைக் கிராமம் கிராமமாக எடுத்துச் சென்றார். சுமார் 3000 பேருக்கு அதிகமானோரை மனந்திருப்பினார். 17 புதுப் பங்குகளை ஏற்படுத்தினார். இதனால் புனித சின்னப்பரின் வார்த்தைகள் அவருக்கு எவ்வளவு பொருந்தும் (2 Cor. 11:26). “நான் செய்த பயணங்கள் மிகப் பல; அவற்றில் ஆறுகளாலும் இடர்கள்; கள்வர்களாலும் இடர்கள்; சொந்த இனத்தாராலும், வேற்றினத்தாராலும் இடர்கள்; நாட்டிலும் இடர்கள்; காட்டிலும் இடர்கள்; கடலிலும் இடர்கள்; இப்படி எத்தனையோ இடர்களுக்கு ஆளானேன். அயராது உழைத்துக் களைத்தேன். பன்முறை கண் விழித்தேன். பசிதாகமுற்றேன். பன்முறை பட்டினி கிடந்தேன். குளிரில் வாடினேன். போதிய ஆடையின்றி இருந்தேன்.”

இப்படியே தன் தெய்வீகக் குருவுக் காகப்பாடுபட்டார். தான் பிறந்த கிராமத்திலே விசுவாசம் வேரூன்ற இறைவன் உதவியை உருக்கமாக வேண்டினார். 1946-ல் அவர் ஆசை நிறைவேறியது. அங்கு அவர் ஒரு கோவிலைக் கட்டிப் புதிதாக மனந்திரும்பியோரைக் கூட்டித் திருவிழா எடுத்தார். அதே அவர் வாழ்வில் இறுதி வெற்றியாகவும் அமைந்தது. 1947ஆம் ஆண்டு தை 22ஆம் நாள் முடிவில்லாத தனது பரிசைப் பெறச் சென்றுவிட்டார்:

சொற்கலை நம்பிக்குச் சூட்டுவோம் பாவாரம்

வெண்பா

ஆர்க்கும் திருமறைக்கண் ஆதரவும் பேருறவும்
சேர்க்கும் தகைவாய்ந்த செம்மலன்றே!—ஊர்க்குதவி
வண்ணக்கரம் அருளும் வாஞ்சையுளான் பன்மொழிகூர்
அண்ணல் ஞானப்பிரகாசன் அறை!

விருத்தம்

1. நடுவூர் பழுத்த நற்கனி விருட்சம்
நல்கு தீங்கனி நிகராக,
இடையூறிலாது இன்மறை ஓம்பி
எழுத்துல கெங்கணும் வாழ்த்த,
கொடையோடு தாரக் கொண்டலைநேரும்
கொள்கைசார் துறவறம் பேணி
தொடுநீதி, நேர்மை, தூயசௌபாக்யம்
தோன்றுமா முதுபெரும் யோகி!
2. எட்டாத தத்துவக்கடல் நீந்தி,
இறைவனுக் கரும்பணி யாற்றி,
பட்டாகஇதயம் பரிமளிப் பெய்தப்
பகலிர விரண்டையும் பாராச்,
சிட்டாகப் பறந்து செகமெலாம்அதிரச்
சீரிய போதகம் ஈந்த
அட்டாங்கதியாகி, அருந்தமிழ் ஆசான்,
அணிதிகழ் செஞ்சுடர் அறவோன்!

வேறு

3. அறுப்பு மிகுதியென்றும், ஆட்கள்தொகை அற்பமென்றும்
குறிப்புப் பொருள் மலரக் கூறிவைத்தார் யேசுமகான்
சிறப்புப் பணிக்குரிதாய்ச் சேவகனாய் மூவாசை
ஒறுத்துத் திருவேதம் ஊட்டிய பண்பாளன் மன்றே!

4. சொல்லின் மழை பொழிந்தான்,
சோர் வறியாத் தூணான்,
மல்லின் திட வீரம்
வாய்ந்த உடல் வல்லாளன்,
கல்லுங் கனிந் துருகக்
கற்பனை கூர் சொற்பெருக்கம்
வில்லின் கணை உறழ
வீசி யெறி வேதமுனி!

5. வாதப் பிரதி மன்றம்
வாயடைக்கத் தன் கருத்தை
ஓதிக் குறை மதியை
உற்ற வகை பின்தொடர்ந்து
சாதித்தறிவுலகில் தன் கருத்தைச்
சங்கை மிகும்
வேதக் கலை மிளிர்
விஸ்தரிக்கும் விற்பனனே!

6. அறிவுக் களஞ்சியமாய்
அகிலமுணர் விஞ்ஞானம்
செறிவுற்ற மாபதியே
சிந்தைகவர் சேர்மனியூர்,
மறைகற்ற நம்குரவர்
மாமுகத்தின் சாயல்பொலி
திறையுற்றிடு முத்திரை
செய்ததொன்றே சீருரைக்கும்!

—அசாறியஸ்

நற்றமிழ் தந்த நல்லூர் ஞானப்பிரகாசர் அடிகளின் மகிமைப் பிரதாபத்தின் உண்மையான நியாயங்கள்

கலாநிதி வண. பிதா H. S. டேவிட்

“ஊக்கமது கைவிடே” லெனச் சான்
ரோர் கூறிப் போந்தனர் அன்றோ? ஊக்கத்தில் தலைசிறந்தவர் ஞானப்பிரகாசர்; கத்தோலிக்க சுவாமியாராய் அவர் இருந்ததினாலே, ஒவ்வொருநாளும் தனிச் செபத்திலும், பொது மன்றாட்டத்திலும் அநேக மணித்தியாலங்களை அர்ப்பணஞ் செய்ய வேண்டியவராயிருந்தவரேனும், இவரை ஐம்பதுவருடங்களுக்குள் அறுபது மொழிகளைக் கற்கப்பண்ணியது இவரின் உலையா முயற்சியன்றோ? எமக்குக் கிடைத்த தருணங்கள் இவருக்குக் கிடைக்கவில்லை, எம்மைப்போல அதிபர்கள் இவரை மேற்படிப்புக்காக ஐந்தாறு ஆண்டுகளாக இந்திய ஐரோப்பிய கலாசாலைகளுக்கு அனுப்பவில்லை. இவர் பிரயாணம் பண்ணக் கூடியதாய் அனுமதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்கள் தென்இந்தியாவும் நம் ஈழநாடும் மாத்திரமே. யாமோ மேற்கு ஐரோப்பாவின் பன்னிரு பிரதேசங்களுடாக எம் யாத்திரைகளில் செல்வுழி, அந்நாட்டு மொழிகளைக் கற்கவேண்டியவராயிருந்தனம்; கடமைப்பாட்டால் அம்மொழிகளைக் கற்றனம். பல்வேறு பகிரங்கப் பரீட்சைகளில் சித்திபெறுவதற்கு அநேக பூர்வீக மொழிகளை அவெஸ்தா, பாளி, பிராகிரதம், சமஸ்கிரதம், வைதீகம், பழைய கன்னடம் போன்ற கீழ்நாட்டு இலக்கிய பழைய பாஷைகளைக் கற்கவேண்டிய சந்தர்ப்பத்தில் இருந்ததினால் கற்றனம். இவருக்கோ அப்பேர்ப்பட்ட கட்டாயம் ஓரணுவேனும் இருந்ததன்று. இவரின் கஷ்டமான திருத்தொண்டின்பின், அநேக நாட்களில் ஒரு சிற்றில்லத்திலிருந்து வேரோர் சிற்றில்லமாகிய புதிய கிறிஸ்தவரின் சிறு குடிசைகளாய் அமைந்த கோயிலின் மூலையிலிருக்கும் அறைக்கு மாட்டுவண்டில் மூலமாகச் சென்று ஞாயிற்று வெப்பத்தினால் உலைந்து

வாடினவராய், குளிப்பு முழுக்கின்றி இவர் தவிக்கும் வேளைகளிற்கூட, ஒரு கட்டாயமின்றி, நித்திரை, சோம்பல்—இவற்றைத் தவிர்த்து, கடவுளின் மகிமை, தமிழன்மையின் பெருமை—இவ்விரு முகாந்திரங்களினால் மாத்திரமே தூண்டப்பட்டு, யாதொரு தாமதமின்றியே தம் படிப்புகளில் இவர் மனம் ஆழ்ந்திருவதை யாம் பலமுறை களிற் கண்ணாக்கண்டு பேருவகை கொண்டனமன்றோ!

நீதிநெறி விளக்கத்தின் 49-ம், 50-ம், 51-ம் பாக்களில் குமாரகுருபரர் உயலா முயற்சியைப் புகழ்ந்து கூறினமைக்கு ஞானப்பிரகாசரே சிறந்த எடுத்துக்காட்டாவார். “இதுவரைகாலும்” தமிழ்த் தொண்டில், ஒப்பில்லா ஒப்பிலக்கண அகராதியில் முயன்றவர் இவரே. முயற்சியின் மையாலே கைகூடாதவற்றை ஊழ்திறத்த எனக் கனவிலும் நினைத்திருந்தனரல்லர் இவர். உலையா முயற்சிகளை கணுணழின் வலிசிந்தும் வன்மை” படைத்தவர் இவர்;

2-ம் நியாயம்

இவரின் மனத்துணிவு

இம்முயற்சியுடன் இணைக்கப்பட்டிருந்தது சலியாத மனத்துணிவு. பெரும்பான்மையார் இடையூறுகள், இன்னல்கள், விரோத எதிர்ப்புகள் வரும்பொழுது, அவற்றுக்குப் பயந்து, தாம் தொடங்கிய எத்தனங்களைக் கைவிடுவது இவ்வுலக வழக்கம். மக்களில் சிறுபான்மையோரே, “agere contra” என்னும் படைத்திறம் படைத்த உரோமரின் இலத்தீன் முதமொழிக்கும் Shakespears எனும் ஆங்கிலப் புலவர் “Come the four corners of the world against us and we will shock them” எனக் கூறிய

மனத்துணிவார்ந்த செப்பலுக்கும் இணங்க, இவ்வெதிர்ப்புகளைப் பொருட்படுத்தாது, இடுக்கண்நிறைந்த சூழ்நிலையை தம் வீரத்தினால் வென்று, ஈற்றில் அதை மாற்றியமைக்கும் ஆற்றல் வாய்ந்தவர். இவர்களில் தலைசிறந்தவர் ஞானப்பிரகாசசுவாமியார். எவ்வித இக்கட்டு இடைஞ்சல்கள் இவரைச் சூழ்ந்தபொழுதிலும், அஞ்சா நெஞ்சத்துடனும், "எமதினிய தமிழன்னைக்குப் புத்தோர் தேம்பா அணியை இங்ஙனமே கழுத்தில் சூடுதுமென்ற ஆத்தும வாஞ்சையுடனும் இவர் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களைச் சாலக் கற்று, அநேக சொற்பொழிவுகளை இன்சவையுள்ள தமிழ் மொழியிலாற்றி, நூற்றுக் கணக்கான தமிழ் நூல்களையும், கட்டுரைகளையும், பிரசுரங்களையும் நாற்பதாண்டுகளாக வெளியிட்டனர். அவற்றின் தொகையை முழுதாக எண்ண இன்னும் முடியவில்லை. இவை புதிய சைவசித்தாந்தம், யேசுநாதரின் சீவிய சரிதம் முதலிய விடயங்கள் தொடங்கி திருச்சபையில் இப்பொழுது பாடப்படும் தமிழ்க் கீர்த்தனங்கள் ஊடாக யாழ்ப்பாண, ஈழநாட்டு, திருச்சபைச் சரித்திரங்கள், இலக்கணவிதிகள், பல்மொழி ஒப்பகராதிமட்டும் பரந்தன:

3. இவரின் விவேகமும் சான்ற அறிவும்

இவர் உலக வாழ்க்கையை விரும்பினராகில், அந்நாட்களிலிருந்த சமத்துவ இலங்கையில் ஓர் உன்னத பதவியை யடைந்திருப்பரென்பது திண்ணம். இவர் இவ்வுலக வாழ்வின் இன்பசுகபோகங்கள் அனைத்தையும் வெறுத்து, துறவறத்தைப்பூண்டு, தம்மைக் கடவுளுக்காகப் பரித்தியாகம்பண்ணினதிலே, அதன்நிமித்தம் கடவுளும் இவருக்கனேக வரங்களை அளித்தனர். இயல்பாகவே இவருக்கு இருந்த புத்திவிவேகத்தை இன்னுமதிகமாய்க் கூர்மையாக்கினர்: அதனாலே கி. பி. 1205-ம் ஆண்டில் பவனந்திமுனிவர் இயற்றிய நன்னூல், 19-ம் சூத்திரத்தில், கூறிய சகல குணங்களும் இவரிலே காணப்பட்டன: அவை:

(1) ஆற்றொழுக்கு (2) அரிமா நோக்கம் (3) தவனைப் பாய்த்துப் (4) பருந்தின் வீழ்வு அன்ன

இவருக்குப் பகலிலே திருத்தொண்டின் மிகுதியினால் அன்றேல் பிரயாணங்களின் கஷ்டத்தினால் நேர நெருக்கடியிருந்த பொழுது, இரவிலேயே கற்றல், எழுதுதல் முதலியன நடக்கும். நள்ளிருளில், நடுச்சாமத்தில் இங்ஙனம் இவர் கல்வி பயில்வதைக் காணுமி, எம் மனதில் பகவத்கீதையின் ஈரடிகள் எம் ஞாபகத்தை அருட்டி எழுப்பின அன்றே! II, 69: Ya nisa sarvabhutanam tasyam jagartissamyamt yasyam jagrati bhutani sanisa paryato munch அகில உலகமும் உறங்கும் நள்ளிரவில் மனக்காட்சி படைத்த முனிவிழித்திருக்கின்றனன்:

பதினொரு ஆண்டுகளாக (1936-1947) இவருடன், முதல் வடமொழி மாணாக்கனாய், பின் உடனூழியனாய், யாம் பழகிய பொழுது, இவரின் ஞாபகசக்தியைக் குறித்து யாம் வியப்படைந்தனம். இவரின் சொந்த நூல்நிலையத்தில் அமைந்திருந்த ஒழுங்கும் கிரமமும் இவரின் மனதிலேயும் நிலைத்தன. இதனாலே யாவற்றையும் ஒழுங்குடன் தன் காலத்தில் நினைக்கவும் ஆற்றிமுடிக்கவும் கூடியவரானார்:

"முற்றுமுணர்ந்தவரில்லை"; "முழு வதுஉம் கற்றனம்" என இவர் ஒருபொழுதுங் களித்தவரல்லர்: சிலதருணங்களில் என்னுடன் கலந்து பேசும்பொழுது சிறுபிழைகள் இவர் விடினும், அவற்றைத் தாழ்மையுடன் ஒத்துக்கொள்வர்: இவர் சீவியத்தில் ஒரு பெரும் பிழையிருந்தது: அஃதை இயற்றியவர் இவரல்லர், ஆனால் இவரின் அதிபர்களே. இவரை ஒப்பிலக்கணங் கற்க ஐரோப்பாவுக்கு அவர்கள் அனுப்பியிருந்தனரேல், இவரின் ஒப்பிலக்கணமெனும் பொன்மலர் நாற்றம் அஃதாவது, வாசனையுடையதாய் இருந்திருக்குமன்றே!

முற்றிற்று.

* * *

மேலே எழுதப்பட்ட கட்டுரையின் விளக்கங்கள்:—

அ. குமரகுருபர சுவாமிகள் இயற்றிய
“நீதிநெறிவிளக்கம்” இஃதில் மேற்கோ
ளாய் அநேகந்தரம் உபயோகிக்கப்பட்டது.

பா. 14: கல்விச் செருக்கு

“முற்றும் உணர்ந்தவர் இல்லை; முழுவதும் உங்
கற்றனம் என்று கவியற்க”.....

பொழிப்புரை:— எல்லாவற்றையும் நன்கு
கற்று அறிந்தவர்கள் இலர்; ஆதலால்
யாவற்றையும் யாம் கற்று விட்டோம்
என்று கருதி செருக்கு அடைதலை ஒழிக.

பா. 49: உலையா முயற்சி

“உறுதி பயப்ப கடைபோகா ஏனும்
இறுவரை காறும் முயல்”.....

பொழிப்புரை:— அடைதற்குரிய நன்மை
களைக் கொடுக்கக்கூடிய முயற்சிகள் முற்
றுப் பெறமுடியமாட்டா எனத் தோற்றி
னும் மூதறிவுடையோர் தாம் இறக்கும்
காலம் வரையிலும் விடாது முயல்வர்;

பா. 51: முயற்சியுடைமை

“உலையா முயற்சி களைகணை ஊழின்
வலி சிந்தும் வன்மையும் உண்டே”.. ...

பொழிப்புரை:— இடைதவிர்ந்து வீழாத
முயற்சியே பற்றுக் கோடாகக் கொண்டு
ஊழின் வலிமையைக் கெடுத்து மேம்படு
கின்ற ஆற்றலும் உளதாம்.

ஆ. ஏனைய மேற்கோள்கள்:—

“Agere contra”: இஃது லத்தீன் மொழி.
இதின் பொருள்: தன் சுய நாட்டங்களை
யும் பிறரின் எதிர்ப்புக்களையும் எதிர்த்தும்
போராடுதலை உத்தமம்.

Shakespeare: “Come the four corners of
the world against us and we will shock
them.” இதன் பொருள்: “உலகின் நாற்
றிசைகள் அனைத்திலும் நின்று எதிரிகள்
எம்மை அசைக்கவரினும், யாம் அஞ்சாமல்
பூகம்பம் போன்ற பெரும் அதிர்ச்சியை
அவருக்கு உண்டாக்குவோம்”

கடைசி அறிவித்தல்:

நிகழும் ஆண்டு மார்ச்சுமீதிநிகழில்
ஞானப்பிரகாச சுவாமியின் சொற்பிறப்பு
அகராதியை, 7-ம் பகுதி தொடங்கி,
ஆண்டு ஒரு பகுதியாக, உலாநிதி ஹ. சி.
தாவிது அடிகள் வெளியிடுவர். பிரசுரிக்க
உதவியாக அவ்வேலையை மேற்பார்க்கும்
அதி வண, J. A. பிரான்சிஸ் சுவாமியாரி
டம் முதல் வெளியீட்டின் பணத்தைக்
கூடிய சீக்கரத்தில் சமர்ப்பிக்கவும்.

பணம் அனுப்பவேண்டிய முகவரி:

Very Rev. Fr. J. A. Francis, O.M.I.
Vice-Rector,
St. Patrick's College,
Jaffna.

கோல்ட்வெல் ஆற்றிய அருந்தொண்டு

க. சொக்கலிங்கம் (சொக்கன்) B. A. (Cey.)

ஆசிரியர் : யாழ்ப்பாணம், இந்துக்கல்லூரி

சென்ற நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிவரை தமிழின் தொன்மையையும், இனிமையையும், இலக்கியவளத்தையும் பேசிக் கொண்டே காலத்தைக் கழித்த தமிழறிஞர் பலராவர். இவர்கள், தம் கூற்றுக்களுக்குப் புராணக் கதைகளையும், பழம்பாட்டுக்களையும், இறையனார்களவியலுரையையும் சான்றுகளாய்க் கொண்டனரேயன்றித் தமிழை அதற்கினமான மொழிகளோடு ஒப்பிட்டாராய்ந்து உண்மை கண்டவரல்லர். அவ்வாறு ஒப்பிட்ட ஓரிரு சந்தர்ப்பங்களிலும் அவ்வொப்பீடு வடமொழியாகிய சங்கத்தோடு மட்டுமே நிகழ்ந்தது. இவ்வொப்பீட்டாராய்ச்சியின் ஒரு நிலையிலே, வடமொழியே தமிழுக்கு மூலமொழி என்று வாய் கூசாதுரைத்தவரையும் வரலாறு கண்டிருக்கிறது!

இந்நிலையில் மொழிகளின் அடிப்படை இலக்கண அமைவையும், அவை தம் இனங்களோடு தொடர்புறும் வகையையும், அவற்றின் ஒற்றுமை வேற்றுமைகளையும் விஞ்ஞானரீதியாக ஆராய்ந்து உண்மை காணும் போக்கு, ஐரோப்பியராலேயே எம்மிடையே புகுத்தப்படுகின்றது. இத்துறையிலே முதல் வித்திட்ட பெருமை அதிவணக்கத்திற்குரிய கோல்ட்வெல் அவர்களுக்கே உண்டு, 1856 ஆம் ஆண்டிலே அவர் எழுதி வெளியிட்ட, "திராவிட, அல்லது தென்னிந்திய மொழிக் குடும்பத்தின் ஒப்பிலக்கணம்" (A Comparative Grammar of The Dravidian or South Indian Family of Languages) என்ற நூல், அதுவரை நிலவிவந்த பல அறியாமைகளைப் போக்கித் தமிழ் மொழிபற்றிய பல உண்மைகளை வெளிப்படுத்தியது. இவ்வகையில் கோல்ட்வெல் அவர்களின் தொண்டு, தமிழ்மக்களால் என்றும் நன்றியோடு நினைவு கூரவேண்டிய ஒன்றாகும்.

"திராவிட, அல்லது தென்னிந்திய மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம்" எழுதுவதற்

குத்தாம் கைக்கொண்ட முறைமையினைக் கோல்ட்வெல், நூலின் முகவுரையிலே பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்:

"திராவிட மொழிகளை மேலும் அதிக ஒழுங்காகவும், விஞ்ஞானரீதியாகவும் கற்பதற்கு, அம்மொழிகள் பிறமொழிகளோடு கொண்டுள்ள தொடர்பினை ஆராய்வதை விடுத்து, அவை, தம்முள் ஒன்றோடொன்று கொண்டுள்ள ஒற்றுமைகளை அவற்றின் இலக்கணங்களை ஒப்பிடுதல் மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம் என்பதே இந்நூல் முழுவதும் நான் கைக்கொண்டுள்ள முதன்மையான இலக்காகும். இம்முதன்மையிலக்கினை எவ்விடத்தும் கைவிடாத அதேவேளையில், சந்தர்ப்பம் ஏற்படுங்காலத்து, விதிகள், உருவங்கள், வேர்ச்சொற்கள் என்பவற்றால் பிறமொழிகளோடோ, பிறமொழிக் குடும்பங்களோடோ எவ்வாற்றானும் ஒற்றுமையுடையவையாய்த் திராவிடமொழிக் குடும்பத்திலே காணப்படுவனவற்றையும் கவனிப்பது விரும்பத்தக்கது எனக் கொண்டேன். இவ்வாறு கொள்வதால் திராவிட மொழிக் குடும்பத்திற்கும், பிறமொழிகளுக்கும்மிடையேயுள்ள உறவுமுறைப் பிரச்சினைகளுக்கும் தீர்வு காணலாம்."— (A Comparative Grammar of the Dravidian or South Indian Family of Languages— Author's Preface p. ix).

இவ்விலக்கினை முன்வைத்துக் கோல்ட்வெல் ஆராய்ந்தபொழுது திராவிடமொழிக் குடும்பம், இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிக் குடும்பத்திற்கும், தூரானியன், அல்லது சிதியன் மொழிக் குடும்பத்திற்குமிடையே ஒரு தனித்தன்மையோடு இலங்குவதையும், அவற்றுள்ளும் தூரானியன், அல்லது சிதியன் குடும்பத்தோடு கூடிய தொடர்பு கொண்டு மிளிர்வதையும் கண்டார். முன்னதாகிய இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிக் குடும்பத்தினின்றும் பலவகைகளிலும் வேறுபட்ட தனித்தன்மைகளைத் திராவிட

மொழிக் குடும்பம் பெற்றிலங்குவதும் அவர்க்குத் தெற்றெனப் புலப்பட்டது. இம் முடிவு சாதாரணமானதன்று. இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிக்குடும்பத்தில் முக்கிய இடம் பெறும் சங்கதத்தினின்று திராவிட மொழிக்குடும்பம் வேறான தனித்தன்மை பெற்றது என்ற பேருண்மை, இதனார் பெறப்பட்டது; தூரானிய-சிதிய மொழிக் குடும்பத்தோடு இதற்கு அமைந்துள்ள வியக்கத்தக்க ஒற்றுமைகள் திராவிட இனத்தோற்றத்தின் உண்மையை ஆராய்வதற்கு மேலும் ஆதாரங்களை வழங்குவதாயிற்று.

நிறிக, மூலச் சொற்கள். இலக்கண அமைவு, பிரயோகம் முதலியவற்றால் ஒற்றுமைபூண்ட தமிழ், மலையாளம், தெலுங்கு, கன்னடம், துளு, குடகு அல்லது கூர்க் முதலான திருந்திய மொழிகளையும், துட, கோட, கொன்ட், (Gond), கோன்ட் அல்லது கூ, ஓறயன், இராஜ்மகால் முதலாந் திருந்தா மொழிகளையும், "திராவிட மொழிக் குடும்பம்" என்ற பொதுச் சொல் ஒன்றினாலே கோல்ட்வெல் வழங்குகின்றார். திராவிடம் என்ற சொல்லின் வரலாறு மிகவும் சுவையானது. தெலுங்கு, தமிழ் என்னும் இருமொழிகளையோ, அல்லது தெலுங்கு, தமிழ்ப் பிரதேசங்களிலே வழங்கிய மொழிகளையோ குறிப்பதற்கு, கி. பி. 7ஆம் நூற்றாண்டிலே வாழ்ந்த குமாரிலபட்டர், 'ஆந்திர-திராவிட-பாஷா' என்ற சொற்றொடரினை வழங்கினார். வடமொழியிலே திராவிடம்பற்றிக் குறிக்கப்படும், பழைய சொற்றொடர்களுள் இதுவும் ஒன்று. கோல்ட்வெல் கருத்துப்படி இச்சொற்றொடர் தெளிவற்றதாயினும், பிழைபடத் தெரியப்பட்டது எனலாகாது. கன்னடம், தெலுங்கிலும், மலையாளம், தமிழிலும் உள்ளடக்கப்பட்டன எனலாம். கன்னடமும், மலையாளமும் தமக்கென வெவ்வேறு வரிவடிவங்களைக் கொண்டிருந்தாலும், அக்காலத்தில் முறையே தெலுங்கோடும், தமிழோடும் இணைந்த பொது மொழிகளாகவே இருந்திருக்கலாம்.

மேலும் இணைந்த பொது மொழிகளாகவே இருந்திருக்கலாம்.

திராவிடம் என்ற சொல் சில காலங்களிலே தமிழை மட்டுமே குறிக்கப் பயன்பட்டதாகவும், இக்காலத்திற்குட அவ்வாறு சில வேளைகளிலே பயன்படுத்தப்படுவதாகவும் கூறும் கோல்ட்வெல், தம்மைப் பொறுத்த வரையிலே தென்னிந்திய மொழிக் குடும்பத்தினை அழைப்பதற்கான தனிப்பெரும் பொதுச் சொல்லாகத் 'திராவிடம்' என்ற சொல்லே அமைந்திருப்பதால், அச்சொல்லைத் தெரிந்ததாகக் குறிப்பிடுவது. கருத்தத்தக்கது.

கோல்ட்வெல் கையாண்ட இச்சொல் ஓர் அரசியல் இயக்கமே தோன்றுவதற்கு வழிவகுத்தது என்பதையும், அந்த இயக்கம் தமிழகத்திலே தமிழணர்ச்சியையுந், திராவிட இன உணர்ச்சியையும் பெருங் கனலாய் வளர்த்துவிட்டது என்பதையும் நாம் அறிவோம்; அஃதெவ்வாறாயினும், 'திராவிட மொழிக் குடும்பம்' என்ற சொற்றொடர் இன்றுவரை மொழியியலாளரால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுக் கைக்கொள்ளப்படும் ஒன்றாகவே விளங்கி வருகிறது. திராவிடம் என்ற சொல் தமிழின் திரிபு என்ற வாதமும், (தமிழ், தமிழம், த்ரமிளம், திரமிடம், திரவிடம்), வடமொழிபின் திரிபு (திராவிடம், த்ரவிடம், திரமிளம், தமிழம், தமிழ்) என்ற வாதமும் ரால்பகதூர் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்களின் காலத்திலேயே வழியிழந்துபோயின. எனினும், கோல்ட்வெல்லின் திராவிட மொழிக் குடும்ப உணர்ச்சியானது அரசியல் வாதிக்கையும், தமிழ் அறிஞர்களையும், தமிழ் நூல் ஆசிரியர்களையும் கவர்ந்து வந்தமைக்குச் சான்றுகள் பல உள. மனோன்மனியம்" என்ற நாடகநூலை யாத்த சுந்தரம் பிள்ளை தமிழ்த்தெய்வ வணக்கமாகக் கூறும் பின்வரும் பாடல்கள் இக்கருத்தினை வலியுறுத்துவனவாகும்.

"நீராருங் கடலுடுத்த நிலமடந்தைக் கெழிலொழுகும்
பேராரும் வதனமெனத் திகழ்பரத கண்டமதில்
தக்ககிறு பிறைநுதலும் தரித்தநறுந் திலகமுமே
தெக்கணமு மதிற்கிறந்த திரவிடநற் றிருநாடும்
அத்திலக வாசனைபோல் அனைத்துளகு மின்பமுற
எத்திசையும் புகழ்மணக்க இருந்தபெருந் தமிழணங்கே!

பன்னுயிரும் பலவுலகும் படைத்தளித்துத் துடைக்கினுமோர்
எல்லையறு பரம்பொருள்முன் இருந்தபடி இருப்பதுபோல்
கன்னடமும் களிதெலுங்கும் கவின்மலையா ளமுந்துளவும்
உன்னுதரத் துதித்தெழுந்தே ஒன்றுபட வாயிடினும்
ஆரியம்போ லுலகவழக் கழிந்தொழிந்து சிதையாவுள்
சீரிளமைத் திறம்வியந்து செயன்மறந்து வாழ்த்துதுமே.”

கோல்ட்வெல் அவர்களின் நூல் மிக விரிவானது. அதன் பொருளடக்கம் மாத்திரம் 24 பக்கங்கள் வரை செல்கின்றது: சுருக்கமாகச் சொல்வதானால், தென்னிந்திய மொழிக் குடும்பங்களின் தனித்தனியான வரலாறு, அவற்றின் இலக்கண அமைவுகளிலே காணப்படும் ஒருமைப்பாடுகள், இந்தோ-ஐரோப்பிய மொழிகளுக்கும், இவற்றிற்குமிடையே காணத்தகும் அடிப்படை வேற்றுமைகள், தூரானிய-சிதிய மொழித் தொடர்புகள் என்பவற்றை உள்ளடக்கிய விரிவான ஆராய்ச்சி நூல் என்று திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணத்தைக் குறிப்பிடலாம்: “பலவாகிய திராவிட மொழிகளின் இலக்கணவிதிகளையும், உருவங்களையும் ஒப்பிட்டாராய்வதால் அவற்றின் ஆரம்ப அமைப்பையும், தனிப்பண்புகளையும் பற்றிய கூடிய அறிவைப் தருவதே இந்நூலின் நோக்கம்” என்று கோல்ட்வெல் வரையறை செய்து கொள்வதும் ஈண்டு நோக்கத்தக்கது (“It is the object of the following work to examine and compare the grammatical principles and forms of the various Dravidian Languages, in the hope of contributing to a more thorough knowledge of their primitive and distinctive character” Dravidian Comparative Grammar .Introduction p.1) இந்நோக்கினை நிறைவேற்ற மொழியியல், வரலாறு, ஆராய்ச்சி நூல்களாகவும், ஆய்வுப் பத்திரிகைகளாகவும், என்பது வரை அவரால் படித்து, ஒப்புநோக்கி, ஆராயப்பட்டுள்ளன;

கோல்ட்வெல் அவர்கள் தமது சமயத் தொண்டுகளிடையே முப்பத்தேழாண்டு கள் தமிழைக் கற்பதிலே செலவழித்திருக்கிறார். இக்காரணத்தால் தமிழிலே அவருக்கு ஆராக்காதல் ஏற்பட்டுள்ளது: அவர் தமிழின் சிறப்புப்பற்றிக் கூறுவன பின்வருமாறு: “திராவிட மொழிகளுள்ளே பழ

மையான பண்பட்ட மொழியாக விளங்கும் தமிழானது, பெருமளவு இலக்கியக் கருவூலங்களையும், சந்தேகத்துக்கிடமற்ற மிக்க வளமான புராதன சொல்வடிவ வேறுபாடுகள் பலவற்றையும் கொண்டு விளங்குவதால் திராவிட மொழிக் குடும்பத்திலே அது தனக்குரியதாகிய முதலிடத்தை வகிக்கின்றது.” (A Comparative Grammar of the Dravidian or South Indian Family of Languages—Introduction p. 6);

இவ்வாறு தமது வாழ்வின் பெரும் பகுதியைத் தமிழிற்கும், திராவிடமொழி ஒப்பிலக்கண ஆராய்விற்கும் செலவுசெய்து, பயன்மிகு நூலொன்றை ஆக்கியளித்தாராயினும், கோல்ட்வெல் தம் நூலிலே குற்றங்களே இல்லாமலிருக்கும் என்று பெருமை பாராட்டிக் கொள்ளவில்லை. இத்துறையிலே மேலும் ஆராய்ச்சி நிகழ்த்தப்பட்டுப் புதிய உண்மைகள் பல வெளியிடப்படல் வேண்டும் என்பது அவரின் பெருவிருப்பாய் இருந்து வந்தது. 1875ஆம் ஆண்டிலே இரண்டாம் பதிப்பாய் வெளிவந்த தம் நூலிலே அவர் கூறுவன எம் சிந்தனையைத் தூண்டுவனவாய் உள்ளன: அவர் கூறுகிறார்: “ஓவ்வொரு மாவட்டத்தை யுஞ் சேர்ந்த அவ்வம் மொழிவல்லார், ஐரோப்பிய அறிஞர்கள் கைக்கொள்ளும் மொழியாராய்ச்சி, புதைபொருளாராய்ச்சிச் சீர்மையைப் பின்பற்றித் தாமும் மொழியாராய்ச்சியையும், புதைபொருளாராய்ச்சியையும் தத்தம் மாவட்டங்களிலே நிகழ்த்துவார்களாயின், தீர்வுகாண முடியாதவையாய் இன்று உள்ள பல கேள்விகளுக்கும், பிரச்சினைகளுக்கும் தீர்வுகிட்டும் என்பதோடு, பாலையாய்க் கிடக்கும் இன்றைய பலவும் மறைந்து பயன்தரு கனிகளினும்” Ibid. Author's Preface P. Xiii)

1814ஆம்ஆண்டு அயர்லாந்திலேபிறந்து, கிளாஸ்கோ கல்லூரியிலே கல்விபயின்று,

இலண்டன் மிஷனரிச் சங்கத்திலே சமய ஊழியராய்ப் பயிற்சிபெற்று 1838இல் தமிழகம் வந்த, அதிவணக்கத்துக்குரிய கோல்ட்வெல் அவர்கள் 1891ஆம் ஆண்டு இவ்வலக வாழ்வை நீத்தார். அவர் பாண்டிய நாட்டுப் பழம்பெரும் நகராகிய திருநெல்வேலியிலே ஐம்பதாண்டுகள் தங்கியிருந்து சமய ஊழியம் புரிந்தார். தமது கடும் உழைப்புக்களுக்கிடையே, (பதினேராண்டுகள் விவிலிய வேதத்தைத் தமிழிலே திருத்தியமைப்பதிலும், மேலும் ஓராண்டைப் பொதுப்பிரார்த்தனை (Common Prayer) நூலைத் திருத்தியமைப்பதிலும் செலவுசெய்தார்) பாரிய மொழியாராய்ச்சிப்பணியையும் நிகழ்த்தினாரெனில் ஐரோப்பியரின் உழைக்குந் திறனினளவை நோக்கி நாம் பிரமிப்படைய வேண்டிய நிலையிலேயே இருக்கின்றோம்; பொதுவாகத் திராவிட மொழிகளைப்பற்றியும், சிறப்பாகத் தமிழ் மொழியின் பழம்பெருந் திறனைப்பற்றியும் அவர் நடாத்திய ஆராய்ச்சி, காலத்தின் ஏலத்தால் மறைந்துபோக முடியாததொன்றாகும். தமிழ்மக்களனைவரும் அவருக்கு நீங்காகக் கடனுடையவர்கள் என்பதும் மறுக்கொணா உண்மையாகும்.

மொழியாராய்ச்சிப் பணியோடு கோல்ட்வெல் அவர்களின் உழைப்பு நின்று விடவில்லை. 1853ஆம் ஆண்டிலே 'நற்கருணைமலை' என்ற நூலையும், 1871இல் 'தாமரைத் தடாகம்' என்ற வேறொரு நூலையும் கிறிஸ்தவ சமயச்சார்பில் அவர்

இயற்றித் தந்துள்ளார்; 'நற்கருணை' என்ற தலைப்பிலே அவர் இரண்டு கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார் எனவும் அறிகின்றோம்; அவை என்ரி பவர் அவர்களால் 1841இல் வெளியிடப்பட்ட 'தேவ அகராதி' என்னும் நூலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. அவ்வாறியின் தமிழ் உரைநடைக்கும் அவர் தொண்டு புரிந்துள்ளார், என்று கொள்ளல் வேண்டும்.

கோல்ட்வெல் அவர்களின் ஒப்பியற்பணியைப் பின்பற்றிய ஆராய்ச்சி இன்று தமிழிலே ஓரளவு விரிவடைந்துள்ளது; அவர் விரும்பியபடியே அவரின் வழியிற் சென்று மாவட்டங்கள்தோறும் மொழியியலறிஞர் தத்தம் மொழிகளை ஒப்புநோக்கி ஆராய்ந்தனர்; ஆராய்ந்தும் வருகின்றனர். இவ்வகையில் வணக்கத்துக்குரிய நல்லூர் ஞானப்பிரகாச சுவாமி அவர்கள், பெருந்தொண்டாற்றியிருக்கிறார். 'தமிழ்ச் சொற்பிறப்பாராய்ச்சி', 'தமிழ் அமைப்புற்றவரலாறு' என்பன அவர் எமக்களித்த ஆராய்ச்சிச் செல்வங்களாகும். ஞானப்பிரகாச சுவாமி அவர்களுக்கு விழா எடுக்கும் அன்பர்கள், இந் நூல்களைத் தமிழ்மொழியியலாரும், தமிழ் வரலாற்றாசிரியர்களும், தமிழ்க்காதல் பூண்டோரும் பெறுதற்கான வழிவகைகளைச்செய்தல்வேண்டும். அதுவே சுவாமியவர்களுக்கும், தமிழுக்கும் அவர்கள் செய்யக்கூடிய மிகப்பெரும் நன்றிக் கடன் என்பது எனது தாழ்மையான கருத்து.

கட்டுரைக்கான ஆதார நூல்கள்

1. A COMPARATIVE GRAMMAR OF THE DRAVIDIAN OR SOUTH INDIAN FAMILY OF LANGUAGES

By the

Rt. Rev. Robert Caldwell D. D., L. L. D.

Third Edition Revised and Edited

by the

Rev. J. L. Wyatt M. A.

and

T Ramakrishna Pillai B. A.

- 2: கிறிஸ்தவமும் தமிழும் — ஆசிரியர் மயிலை, சீனி வேங்கடசாமி அவர்கள்;
 3: ஈழமுந் தமிழும் — தொகுப்பாசிரியர் வித்துவான் F. X. C.; நடராசர்;
 4: மனோன்மனியம் — இராய்பகதூர் பெ. சுந்தரம்பிள்ளை;

எவருக்கு என்ன செய்தோம்?

நம்மறைக்கும் தாய்மொழிக்கும் தயக்க மின்றி
நற்பணிகள் பலபுரிந்து எம்கண் காணத்
தம்முரையால் தம்எழுத்தால் தமது வாழ்வால்
தக்கோராய் மிக்கோராய்த் தலைவர் தாமாய்
எம்மட்டோ அம்மட்டும் செய்து வைத்த
எம்ஞானப் பிரகாச அடிக ளார்க்குத்
தன்மானத் தமிழர்நாம் என்ன செய்தோம்?
சற்றிருந்து யோசித்தால் சலிப்பே யாகும்.

நாமின்று தலைநிமிர்ந்த தமிழ ரென்று
நாவறளக் கத்துகிறோம்; தொத்து கின்றோம்
வீண்தனமாய் விழலுக்கு இறைக்கின் றோமே
வீம்புக்கும், புகழுக்கும் விக்குகின் றோமே
தேனெமக்குத் தேடிவைத்த பெரியார் கட்டுத்
தெரிந்தவகை சிறிதளவும் செய்திட் டோமா?
வான்சென்ற பெரியார்க்கு இந்நாள் மட்டும்
ஏதுசெய்தோம் விரலெண்ணிச் சொல்லு வீரே.

மொழிவளர்ப்பில் மதவளர்ப்பில் முறைமை யான
சமுதாய முன்னேற்றப் பணிகள் தம்மில்
வழிவகுத்து நலஞ்செய்தோர் அனைவ ருள்ளும்
முன்னவர்கள் கிறிஸ்தவர்கள் தாமே யாவர் ;
பழியணுகாப் பண்போடு பணிசெய் தோர்க்குப்
பாராட்டுச் செய்வதற்கு எவரு மில்லை.
விழிப்புணர்ச்சி வீறுகொண்டு செயல்க ளாற்ற
விதியிலையோ? தமிழினத்தின் தாழ்வு தானே!

பிறமறையோர் எவர்களிலும் பன்ம டங்கு
பணிசெய்தோர் கத்தோலிக்க மறையோ ரென்றால்
மறுப்புண்டோ? மறைப்புண்டோ? மழுப்ப லாமோ?
மற்றவரோ மதிக்கின்றார்; பெரியா ருக்குச்
சிறப்புப்பல செய்கின்றார்; பார்க்கின் றோம்நாம்
சிரங்குனிந்து செல்கின்றோம்; சீர்மை கெட்டோம்;
சிறிதளவும் நல்முயற்சி செய்கின் றோமா?
சிந்தித்தால் தலைகுனிய நேருந் தானே!

மறைமூலம் மொழிவளர்த்த குருக்கள் உளரே
 மாறற்ற இல்லறத்துப் பெரியார் உளரே
 மறைமொழியிற் கரைகண்ட முனிவ ரெனும்
 மாதவத்தோர் வரிசைமுறை நமக்கே யுண்டு
 நிறைவீர மாமுனிவர், சாங்கோ பாங்கர்,
 நல்யோசெவ் வாஸ்முனிவர் ஞானப்ர காசர்
 மறையவர்க்கும் நல்வேத நாய கர்க்கும்
 மக்கள்நாம் என்செய்தோம் எண்ணிப் பாரீர்!

இவர்களுக்குச் சிறப்புவிழா எடுத்தா லென்ன?
 இசைவான சின்னங்கள் அமைத்தா லென்ன?
 நவமான ஞாபகங்கள் வகுத்தா லென்ன?
 நாடறிய மேம்பாடு செய்தா லென்ன?
 அவர்விட்ட பணிகளையே தொடர்ந்து செய்து
 அவர்புகழை அவனியிலே நாட்ட வேண்டும்
 தவப்பயனை அடைந்துள்ள நாமே இஃதில்
 தவருது பணிபுரிய ஆர்வ மாவோம்.

— தராசு

நற்றமிழ் வளர்த்த நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர்

செல்வி மரியசாந்தி யோசப், யாழ்ப்பாணம்,

தனக்கென வரைந்த ஆண்டுகள் எல்லாம் மனக்கினிதாகத் தமிழ்வாழ்வு வாழ்ந்த அறிஞர் பலருண்டு. தமிழ் இனிக்கத் தம் மொடு பழகியோர் நினைவினிக்க சொற்கேட்டோர் செவியினிக்க வாழ்ந்தவர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர்.

“எட்டுத் திசையும் எட்ட இன்பமுரசு கொட்டி மட்டு நேர்ந்த தமிழை வாரிவாரிக் கொட்டி தம் நினைப்பால் — சொல்லால் — செயலால் தமிழின் நல்வாழ்வை நாடி வாழ்ந்தவர் சுவாமி அவர்கள்.

யாழ்ப்பாணம் தமிழர்வாழும் நன்னகரம்; தமிழ் மணம்கமழும் தொன்னகரம்; இந்நகரிற்கு அருகாமையில் அன்பும், அறனும், விருந்தோம்பற்பண்பும் சிறந்து விளங்கும் ஊர் மானிப்பாயில் 1875-ம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 30ஆம் நாள், இராசாங்கர் சுவாமிநாதபிள்ளைக்கும் தங்கமுத்தம்மையாருக்கும் மகனாகப் பிறந்தார் சுவாமிகள்.

சுவாமிகளுக்குத் தாய் தந்தையர் இட்டபெயர் வைத்திலிங்கமாகும். இக்குழந்தை பெரியவனாகிக் கத்தோலிக்க மறைப்போதகராகி பன்மொழிகளை அறிந்த மேதையாவன் எனத் தாய் தந்தையர் முதலாய்க் கருதி இருக்கமாட்டார்கள். சுவாமிகளின் பள்ளிவாழ்க்கை அச்சுவேலியிலும், மானிப்பாயிலும் தொடங்கியது. யாழ்ப்பாணம் சம்பத்திரிசியார் கல்லூரியில் உயர்தரக் கல்விகற்றார்; இலங்கை அரசினர் புகையிரதப் பகுதியினர் நடத்திய எழுது வினைஞர் பரிட்சையில் இலங்கையிலே முதல்வராகச் சித்தியடைந்தார்.

1895-ம் ஆண்டு தான் வகித்துவந்த பதவியை உதறித்தள்ளி உலகப்பற்றை நீக்கித் துறவறத்தை மேற்கொண்டார்.

“தேடிச்சோறு நிதந்தின்று—பல சின்னஞ்சிறுகதைகள் பேசி, மனம்வாடித் துன்பமிக உழன்று பிறர்வாழ்ப்பல செயல்கள் செய்து, நரைகூடிக் கிழப்பருவமெய்தி, கொடுங்கூற்றுக் கிரையாகும்” வேடிக்கை மனிதனாக அவர் வாழவில்லை.

குருமாணவராக இருந்த காலத்திலேயே வேதசாத்திர—சரித்திர நூல்களையும், ஐரோப்பிய மொழிகளாகிய இலத்தீன், பிரான்சு, கிரேக்கம், போர்த்துக்கீசம், ஒல்லாந்தம் முதலிய மொழிகளையும் நன்கு கற்றார். ஆரிய, திராவிட, ஐரோப்பிய மொழிகளில் புலமைபெற்று விளங்கிய அடிகளார், சப்பானிய, திபெத், மங்கேலிய, பர்மிய, சீனம் முதலாய் மொழிகளிலும் நல்ல பாண்டித்தியம் பெற்றார். இவ்வாறு இவர் பெற்றிருந்த பன்மொழி அறிவே இவரது மொழி ஆராய்ச்சிக்குப் பெரிதும் துணைபுரிந்தது எனலாம். சுவாமிகளின் சேவைகளைக் கண்டவர்கள் “மறைமொழி வாயினன்; மலிதவத்திறைவன், நிறைசொற்கலைஞன், நிகரில் கேள்வியன்” எனப்போற்றிப் புகழ்ந்தனர்.

சாதுவேற்றுமைக்குச் சாலுமணி அடித்தார். எனவே, “சிறுபான்மையினர்களின் திருச்சேவையாளர்” என அழைக்கப்பட்டார். இவ்வாறு சமய—சமுதாய—இன—மொழி முன்னேற்றத்திற்குத் தொண்டாற்றிய சுவாமிகள் 1947-ம் ஆண்டு தைமாசம் 29-ம் நாள் உயிர்நீத்தார்.

வாழ்க தமிழ்! வளர்க சுவாமியின் புகழ்!

பிரதிபலன்

— ம. அல்போன்ஸ் அரியநாயகம் —

இடியும் மின்னலுமாகக் குமுறிக்கொண்டிருந்த வானம் ஓய்ந்து அமைதி பெற்று விட்டது. வேதனையென்னும் தீப்பிழம்பால் எரிந்துகொண்டிருந்த அந்த வயோதிபத்தாயின் நெஞ்சம் அமைதிபெறவேயில்லை; அது அமைதிபெறவேண்டுமாயின்.....

அவள்வீட்டின் நடுச்சுவரில் தொங்கிக்கொண்டிருந்த பாடுபட்டசொருபம், அவள்கண்களில் படும்பொழுதெல்லாம் அவளுக்கொருவித நடுக்கம் ... உடல் வியர்த்துக்கொட்டுமளவிற்கு பெரும்பயம்..... என்றாலும் அவள் மனச்சான்றின் எங்கோ ஒரு மூலையிலிருந்து "நீயேன் அஞ்சவேண்டும்? உன் வாக்கைக் காப்பாற்ற நீ தயாராகத்தானே இருந்தாய்; அதற்காக இறைவனிடம் இடைவிடாது இறைஞ்சித்தானே வந்தாய்" என்று சாந்தியளிக்கும் குரலொன்று ஒலித்துக்கொண்டே இருந்தது. இப்பொழுது சற்றுத் தென்புடன் அந்தச்சிலுவையை அண்ணாந்து பார்க்கின்றாள். அதில் தொங்கும் கிறிஸ்துவிற்கு அவள் துரோகம் செய்துவிட்டாளா? அவள் துரேக்கிதானா? கொடுத்த வாக்கைக் காப்பாற்ற முடியாதவள்தானா?....

அவள் உள்ளம் இறைவனை நாடியது. முக்தியடையவேண்டும் என்பதுதான் அவளது ஆசை. ஓய்வுநேரம் கிடைத்துவிட்டால் போதும் கிறிஸ்தவர்களின் வேதாகம நூல்களை வாங்கிப்படிப்பாள். அதை அவள் விரும்பிப்படிப்பதையே அவளது உறவினர்கண்டித்தனர். எனினும் அவளின் மனம் அவற்றை ஊன்றிப் படிப்பதிலேயே நாட்டிக்கொண்டது. முடிவு..... கிறிஸ்துவின் பாதை தெய்வீகப்பாதை என்பதை அவள் அணுஅணுவும் சலனமின்றி உணர்ந்தாள் என்றும் நல்லதைச் செய்யத்தூண்டிய அவளது நெஞ்சம் துன்பத்திற்கஞ்சாது மதம் மாறும்படி தூண்டிற்று. இப்பொழுது அவளும் அவளுடைய ஒரேமகனும் ஞான ஒளி பெற்றுவிட்டார்கள். உலகம் அவர்களைத் தூற்றியது. உற்றார் உறவினர் துன்பத்தை

அவர்கள்மேல் சுமத்தி அவர்களை வேதனைக்குள் அமிழ்த்தினார்கள். கிறிஸ்துவுடன் ஒன்றித்த இன்பத்தில் அத்தாயும் சேயும் துன்பத்தை மறந்தார்கள், துன்பம் வேறு வழியால் அவளிடம்வந்தது. அது அவளுக்குத் தாங்கமுடியாத சுமையாக இருந்தது.

"அம்மா! உன்மகன் இனிப்பிழைப்பதென்றால்..... வைத்தியர் வந்தவழியே சென்றுவிட்டார், பதறிப்போய்விட்டாள் அந்த இளம்தாய்; அவளின் உயிரே நின்று விட்டதுபோல் ஒரு பிரமை. தாரைதாரையாகக் கண்ணீர் வழிந்துகொண்டிருந்தது. யாரிடப்போவாள். ஒரேயொருமகன், அவனும் போய்விட்டால்..... ஐயகோ! மூர்ச்சையற்றுக்கிடக்கும் தன்மகனின் அழகுவதனம்..... "என்னைவிட்டுப் போய்விடாதேயடா மகனே, உன் அன்னையைப்பிரிந்து தனிமரமாக்கிவிடாதே மகனே" என்று வாய்விட்டுக்கதறுகிறாள். ஆனால் குரலின் சப்தம் வெளிவரவில்லை. துயரத்தால் தொண்டை அடைத்துவிட்டது. அவள் யாரிடம் போவாள்? உற்றார் உறவினரால் ஒதுக்கப்பட்டவளாயிற்றே! அண்ணாந்து பார்க்கிறாள்: கிறிஸ்து சிலுவையில் தொங்குகிறார். மெல்ல அவரை நெருங்குகின்றாள்; "ஆண்டவரே! யார் என்னை கைவிட்டு விட்டாலும் நீர் என்பக்கத்தே இருக்கிறீர்; நீர் இருக்க நான் ஏன் அஞ்சவேண்டும்? ஆண்டவரே என் மகனுக்குயிர்ப்பிச்சை கொடும். அதற்குப் பிரதிபலனாய் என்மகனை உமது அரிய சேவைக்கே அர்ப்பணித்து விடுகிறேன்." வாழ்வழிக்கவந்த வள்ளலின் பாதத்தில் நம்பிக்கையுடன் விழுந்துகிடக்கின்றாள்: "அம்மா! அம்மா!! பசிக்கு தம்மா" ஆம், என்மகன் ஞானப்பிரகாசத்தின் குரல்தான் தேனாக அவள் காதுகளில் பாய்கின்றது. ஆண்டவனின் அருள்பெற்று அவன் உயிர் பெற்றுவிட்டான். காலம் கடந்துவிட்டது. அந்தத்தாய் இப்பொழுது முதுமையடைந்துவிட்டாள். அவள் மகன் இப்போது நெயில்வேயில் ஓர் உயர் அதி

காரி: இருந்தும் அவரிடம் அமைதியில்லை; காரணம்... .. அவள் ஆண்டவனுக்களித்த வாக்கை நிறைவேற்ற முடியவில்லையே; மகனிடமிருந்தும் எந்தவிதமான தகவலும் கிடைக்கவில்லை. மீண்டும் அண்ணார்ந்து பார்க்கிறாள். கிறிஸ்து தொங்கும் அந்தச் சிலுவை அவள் கண்களிலே படுகிறது. கண்ணீர் ஆறாய்ச் சொரிகிறது. மெல்ல அவரை நெருங்குகின்றாள். "ஆண்டவரே நான் பாவி. அன்று என் மகனின் உயிருக்காக வாதாடினேன். ஆயினும் பிரதிபலனை என்

னால் தீர்க்கமுடியவில்லையே; என்னுயிரை எடுத்துவிடும்; எடுத்துவிடும்." கதறியழுத வளாய்த் தள்ளாடித்தள்ளாடிக் கீழே விழுகிறாள்.

"அம்மா! அம்மா!! பசிக்குதம்மா" அதேகுரல்! அதேகரங்கள் அவளை அன்பொழுக்கத் தழுவுகின்றது. நிமிர்ந்து பார்க்கின்றாள். அங்கே அவள் மகன் ஞானப்பிரகாசம் நெயில்வே அதிகாரியாகவல்ல சுவாமி ஞானப்பிரகாசியாராகத் தன் தாயை அரவணைத்தவண்ணம் நிற்கின்றான்;

ஞானம் போற்றும்.....

தீந்தமிழ்க்குந் திருமறைக்கும்
பெருமையீட்டித்
தீரமுடன் மொழிபலவுந்
தேர்ந்த ஞானி
ஆர்ந்தபல கலையறிவின்
அமுதுபொங்க
அதிமதூர நூல்பலவா
யிரங்கள் தீட்டி
நீந்துகடல் சூழலகப்
புலமை நாட்டி
நிர்மலநா டலங்கரிக்கச்
சென்ற தூயன்
ஏந்தல்குரு ஞானப்ர
காசர் சீர்த்தி
இயம்புதற்கு வல்லாரிங்
கெவர்தா முண்டோ?

யாழ். "ஜெயம்"

.....ஞானப்பிரகாசம்.....

கிறீத்தவத் தமிழ்த் தொண்டர்

புலவர்: A. W. அரியநாயகம்

புனித குசையப்பர் கல்லூரி திருக்கோண்டலை

“ஒன்றே குலம் ஒன்றே தேவன்” என வும் யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் எனவும், மிகப் பரந்த மனப் பண்பினைக் கொண்ட மாபெரும் மக்களைத் தோற்றுவித்த நம் தமிழகமும், தமிழ்மொழியும் தனிச்சிறப்புடையதாகும்.

மனித உள்ளத்தைப் புனிதப்படுத்தும் மாண்புமிக்க எண்ணற்ற பக்தி இலக்கியங்கள் தமிழ்மொழியில் சிறந்து காணப்படுவதுபோல் உலகில் வேறு எம்மொழியிலும் இல்லை: “வணிகத்தின் மொழி ஆங்கிலம் என்றால்—தூதின் மொழி பிரான்சு என்றால்—காதலின் மொழி இத்தாலியம் என்றால்—தத்துவத்தின் மொழி ஜேர்மனியம் என்றால்—உலகிலே பக்தியின் மொழி தமிழாகும்” எனத் தனிநாயக அடிகளார் தாம் எழுதியுள்ள தமிழ்த்தூது எனும் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

பல்வேறு சமயக் கருத்துக்களைத் தன்னகத்தே கொண்டிருந்த தமிழ்நாடு அவ்வச் சமயங்களின் கருத்துகளைத் தனது மொழியாம் தமிழ்மொழியில் வெளியிட இடம் கொடுத்தது.

இச்சிறப்பினை:

“பொற்சைவ வைணவமும்
புத்தர்பிரான் பொன்னுரையும்
நற்சமண, கிருத்துவமும்
நபிகள் பிரான் நல்லுரையும்
பற்பவை யிருந்திடினும்
பைந்தமிழின் பண்பேற்றுக்
கற்போரைப் பிடித்திழுத்துக்
கனிதமிழின் கவையூட்டி
.....
காமுறவே எல்லோரும்
கண்ணூரக் கண்டோதும்
காவியமாய் இந்நாட்டில்
கதிர்விசக் காண்கின்றோம்”

எனும் செய்யுள்மூலம் தெரிந்து கொள்ளலாம்;

பரிபாடலில் முருகவணக்கம்—திருமால் வழிபாடு என்பன காணப்படுகின்றது. பத்துப்பாட்டில் முருகனின் பெருமை—அழகு என்பவற்றைக் கூறும் திருமுருகாற்றுப்படையும் ஒன்றாகும். நெஞ்சை அள்ளும் சிலப்பதிகாரத்தில் சிவன்—திருமால்—அருகன் என்போரின் பெருமையும்—சீரும்—அழகும் சிறப்புறக் காட்சிதருகின்றன;

சாந்தனாரின் மணிமேகலை புத்தரின் பெருமையையும், திருத்தக்க தேவரது சீவக சிந்தாமணி அருகசமயத்தின் அழகினையும், கல்லாடனார் யாத்த கல்லாடம் சைவசமயத்தின் சிறப்பினையும் கூறும் இலக்கியங்களாக விளங்குகின்றன;

இந்த வரிசையில் தமிழ்நாட்டிற்குப் பிற்பட்டுவந்த கிறீத்தவ சமயமும் இடம் பெறுகின்றது; இக்கிறீத்தவ சமயத்தில் உள்ளவர்கள், தங்களின் வழிபாட்டுமுறை—கிறீத்துவின் பெருமை—இயல்பு—சிறப்பு என்பவற்றைத் தமிழ்மொழியில் எடுத்துச் சொல்ல முயன்றபொழுது தமிழ் இன்பத்திலும் மொழி—இலக்கிய—இலக்கண ஆய்வுகளிலும் ஆழ்ந்தனர். அவர் தம் தெளிந்த முடிபுகளால் தமிழின் மிகு தொன்மையும் தனித்தன்மையும் உலகிற்குத் தெளிவாயின;

இவர்களின் தமிழ்த்தொண்டைச் சென்னைக் கிறீத்தவ கல்லூரியில் பேராசிரியராகக் கடமையாற்றிய திரு. ச. த. சற்குணர் என்பார் திரு. மயிலை சீனிவேங்கடசாமி அவர்கள் இயற்றிய ‘கிறீத்தவமும்—தமிழும்’ என்ற நூலிற்கு ஆங்கிலத்தில் எழுதியுள்ள முன்னுரையில் மிகத் தெளிவாகவும், விளக்கமாகவும் கூறியுள்ளார்.

முதன் முதலில் உரைநடைகளைத் தமிழில் எழுதியவர்களில் தத்துவபோதக (Rev. Fr. Robert De Nobili) சுவாமிகளைச் சிறப்பாகக் குறிப்பிடலாம். எனவே தான் தமிழ் உரைநடையின் தந்தை என இவர்

அழைக்கப்பட்டார். இத்தாலியிலிருந்து தமிழ்நாட்டிற்கு வந்த சுவாமிகள் பல ஆண்டுகள் மதுரையிலிருந்து கிறித்தவ சமயப் பிரசாரம் செய்தார். இவர் இந்துமத சந்நியாசிகளைப்போன்று உடை உடுத்தியும் மரக்கறி உணவை உண்டும் வாழ்ந்து தன்னை ஐரோப்பிய பிராமணன் எனக்கூறிக் கொண்டார். இவர் எழுதிய ஞானோபதேசக் காண்டம், ஆத்தம நிருணயம், தத்துவக் கண்ணாடி, ஞானதீபிகை, ஏகநாதர் சரித்திரம், நீதிமொழி முதலிய பதினைந்துக்கு மேற்பட்ட நூல்கள் அக்கால உரைநடை நிலைக்குச் சான்றாக அமைந்துள்ளன.

மேலைநாட்டறிஞர்கள் தலைசிறந்தவர் வீரமாமுனிவர் ஆவார். இவர் முற்கூறிய தத்துவபோதக சுவாமிகளுக்கு ஒரு நூற்றாண்டின் பின் வந்தவராவார்.

தமிழ்நாட்டிற்கு வந்துசேர்ந்த இவர் தமிழரோடு தமிழராய் வந்து சமயப்பணி ஆற்ற எண்ணினார். இதற்குத் தடையாக உள்ள தனது காண்டன் டைன் யோசப் பெஸ்கி என்ற முதற் பெயரை மாற்றித் தைரியநாதர் எனும் பெயரைத் தாங்கினார். தமிழ்நாட்டில் தம் சமயப்பணி வெற்றி பெறத் தமிழ்மொழி அறிவு இன்றியமையாதது என அறிந்தார். எனவே, அருந்தமிழ் மொழியை ஆர்வமுடன் பயின்றார்; முனிவர் நம் தமிழ்மொழிக்குச் செய்துள்ள தொண்டு ஈடும் எடுப்பும் அற்றது.

தமிழரோடு தமிழராய் வாழ்ந்து தமிழை வளர்த்தார், செந்தமிழ் நலங்கனிந்த் காவியம் செய்து சிறப்புப்பெற்றார். வசனநடைக்கு வழிகாட்டி வரம்புகழ் படைத்தார்—இலக்கணப் பனுவல்களை இயற்றி ஏற்ற மடைந்தார். தமிழ் உரைநடைக்கு வளர்ப்புத் தந்தையராய் உள்ள முனிவர்—தமிழ் அகராதிக்குத் தனித் தந்தையர் ஆனார், இவர் இயற்றிய சதுர் அகராதி பெயர், பொருள், தொகை, தொடை என்பனபற்றி நான்காகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

தொல்காப்பியம், நன்னூல் முதலிய இலக்கண நூல்களைக் கற்றுத் “தொன்னூல்” எனும் பெயருடைய இலக்கணநூல் ஒன்று செய்தாரெனில் இவரின் இலக்கண அறிவை என்னென்று கூறுவது; உலக வழக்

கில் காணப்படும் தமிழ்மொழி இலக்கணத்தை ‘கொடுத்தமிழ் இலக்கணம்’ என இலத்தின் மொழியில் எழுதியுள்ளார். இந்நூலை ஆங்கிலத்திலும் மொழி பெயர்த்துள்ளனர். வேதவிளக்கம், வேதியர் ஒழுக்கம், பேதகமறுத்தல் எனும் நூல்கள் இவரின் சிறந்த வசனநடை நூல்களாகும். இவர் எழுதிய ‘பரமார்த்த குருகதை’ எனும் பதிமூன்று சிறுகதைத் தொகைநூல் தமிழில் எழுந்த முதல் ஏளன (Satire) இலக்கியமாய் விளங்குகிறது. இந்நூல் பிரெஞ்சு, ஜெர்மன், தெலுங்கு, கன்னடம் முதலிய மொழிகளில் பெயர்த்தெழுதப் பெற்றுப் போற்றப்படும் பெரும் சிறப்புடைத்து.

தேன் சொட்டும் தேம்பாவணி எனும் பெருங்காப்பியம் இயற்றிக் காப்பியக் கவிஞர் ஆனார். இந்நூல், காண்டங்கள் 3; படலங்கள் 36, விருத்தப்பாக்கள் 3,615 ஐக் கொண்டது.

“யான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்” என்பதிற்கேற்பத் திருக்குறளைப் படித்ததால் தனக்கு ஏற்பட்ட இன்பத்தைத் தன்னாட்டினரும் பெறட்டுமென்று எண்ணிப்போலும், அறத்துப்பாலையும், பொருட்பாலையும் இலத்தீன் மொழியில் முதன்முதலில் மொழிபெயர்த்தார், தமிழ் வரிவடிவத்தில் குறில் நெடில் வேறுபாட்டை எளிமையாகவும், தெளிவாகவும் உணர்த்தியவர் வீரமாமுனிவராவார்.

அடுத்து தமிழ்மொழியின் சிறப்பினை மேலைநாட்டவரும் அறியச் செய்தவர ஜி.பு.போப் எனும் சான்றோர். திருக்குறளையும், நாலடியார், திருவாசகம், புறப் பொருள் வெண்பாமாலை, புறநானூறு முதலிய நூல்களில் சிலபகுதிகளையும் ஆங்கிலத்தில் மொழியாக்கம் செய்தார். மணிமேகலைக்கதையை ஆங்கில உரைநடையில் சுருக்கி வரைந்தார். இவர்தன்னை ஒரு தமிழ் மகனென்று கூறிக்கொள்வதில் பெருமைகொண்டதுமல்லாமல் இறக்கும் காலத்தும் தமிழ்மாணவர் என்ற உணர்வோடு இறந்தார். அடுத்துக் குறிப்பிடத்தக்கவர் பன்மொழிப் புலமைவாய்ந்த டாக்டர் கால்டுவெல் ஆவர். தமிழ்மொழி திராவிட மொழிக்குடும்பத்தைச் சார்ந்தது என்று தெளிவுறுத்தியவர்; தனித்தியங்கும்

தன்மையும் வன்மையும் தமிழுக்கு உண்டு என விளக்கிக்கூறியவர். "திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம்," திருநெல்வேலிச் சரித்திரம் என்னும் நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவரின் ஒப்பிலக்கணமே இன்றைய திராவிடன் தனது மொழி உலகிடை உயர்ந்தது எனக் கூறிக்கொள்ளக் காரணமாக அமைந்தது எனலாம்.

சிந்து வெளி நாகரிகத்தைச் சிறந்த முறையில் ஆராய்ந்து வெளியிட்டவர் ஹிரால் சுவாமிகள் ஆவர். இங்கு தோண்டி எடுக்கப்பட்ட புதைபொருள்களில் காணப்படும் சொற்களும், எழுத்துக்களும் தமிழ் மொழியைச் சார்ந்தவையே. இங்கு வாழ்ந்த மக்கள் திராவிடர், திராவிட மொழி பேசியவர்கள், எனவேதான். அம் மொழியில் பயன்பட்ட மிகுதியான சொற்கள் தமிழ்மொழியில் காணப்படுகின்றன. "தற்கால மொழிகளில் மிகவும் மேன்மையானது தமிழ்மொழியே என்ற நம்பிக்கையை இவ்வண்மை உறுதிப்படுத்துகின்றது" என்கிறார் சுவாமிகள். இவர்களைவிட எல்லீசர், ரெனியஸ், வின்கலோ, பெர்சிவல் ஆகியோரின் தொண்டும் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் பொன் எழுத்துக்களால் பொறிக்கப்படவேண்டிய தொன்றாகும்.

இனித் தமிழ்நாட்டுக் கிறீத்தவ தொண்டர்களைப்பற்றிப் பார்ப்போம்.

தமிழில் பிரதாபமுதலியார் எனும் புதினக்கதை (Novel) யை முதன்முதலாகத் தமிழில் எழுதி வெளியிட்டவர், மயிலாடுதுறை வேதநாயகம்பிள்ளை ஆவார்கள். பாரதியாருக்குமுன்பே பெண்ணடிமை நீங்க வேண்டுமென விரும்பியவர் பிள்ளையவர்கள். பெண்டிர் இளமையிலும், இவ்வாழ்வினும் எழில்பெறத் தக்கவகையில் ஆற்ற வேண்டிய கடமைகள் பலவற்றைத் தொகுத்துக்கூறும் பெண்மதிமாலை, சமயக் காழ்ப்பையும் பூசல்களையும் போக்கிடும் சர்வசமய சரசக் கீர்த்தனைகள், சுருணசுந்தரி சரித்திரம், தேவமாதா அந்தாதி, திருவருள் அந்தாதி முதலிய பல நூல்களை இயற்றியுள்ளார்;

நெல்லை மாவட்டத்தைச் சார்ந்த வேதநாயக சாஸ்திரியார் சரபோஜி மன்னனின் அவைக்களப் புலவராக விளங்கியவர்;

பெத்தலேகம் குறவஞ்சி, ஞான உலர், ஞானக் கும்மி போன்ற 13 நூல்களை இயற்றியவர்.

கிறீத்தவ கம்பர் என அழைக்கப்படும் H. E. கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்கள் மேலை நாட்டு மொழிகளில் பல இலக்கியங்களை நன்கு கற்றவர். அத்துடன் விவிலிய நூலையும், யாத்திரிகரின் முன்னேற்றம் எனும் நூலையும் அடிப்படையாகக்கொண்டு 'இரட்சணிய யாத்திரிகம்' எனும் காப்பியத்தை எழுதலானார்.

ஈழநாட்டில் சமயப்பணி புரிந்த கொங்கண நாட்டைச் சேர்ந்த சாங்கோபாங்க சுவாமிகள் எழுதிய பசாம் எனும் தபசுகால நிருபம் கற்பவரையும், கேட்பவரையும் கரைந்துருகப்பண்ணும் ஆற்றல் வாய்ந்ததாகும்.

எழுபதுமொழி கற்ற நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசியார் பதினெட்டு மொழிகளில் புலமைநலம் சான்றவர். ஐரோப்பிய அறிவாளர் அவையில் உறுப்பினராக இருந்த தமிழர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசியாரே. "தமிழ்ச் சொற்பிறப்பு ஆய்வு" (Studies in Tamil Etymology) மேற்கொண்டு "தமிழே உலகத் தலைமொழி" என்பதைச் சான்றுகளுடன் நிறுவியவர். சொற்பிறப்பு ஒப்பியல் அகரவரிசை (Etymological and comparative diction) முதற்பகுதியை அரிதின் உழைத்து முனைந்து வெளியிட்டார். தமிழ் அமைப்புற்ற வரலாறு, தமிழரின் பூர்வ சரித்திரமும் சமயமும் என்பன இவர்தம் ஆய்வு நூல்களறி சில.

இவர்களைவிட மணவை அந்தோனிக் குட்டி அண்ணாவியார், இன்ப கவிராயர், யாழ்ப்பாணம் சவுந்தரநாயகர், சதாசிவனார், தொம்மைப் பிலிப்பு, உடுவில் முத்துக்குமார கவிராசர், வயாவிளான் பிரான்சிசு, புதுவை சவிராயலு நாயகர், சாமிநாதர், குடந்தை துரைசாமியார், தஞ்சை அருணப்ப நாவலர், சாமுவேலார். தூத்துக்குடி பாலபாரதி, ம. பூ. மஸ்கரனசு என்போர் குறிப்பிடத்தக்கோர் ஆவர். இவர்களின் தமிழ்த் தொண்டினை மக்கள் அறியப் பலர் பணியாற்றவேண்டும்.

இன்றும் பலர் தமிழ் மொழிக்குத் தொண்டாற்றினாலும், தனிநாயக அடிகளார் சிறப்புற்று விளங்குகின்றார். இவர் எழுதிய தமிழிலக்கியத்தில் இயற்கை, தமிழ்த்தாது; ஒன்றே உலகம்; திருக்குறள் (சொர்ணம்பாள் நினைவு தினச் சொற்பொழிவு) என்பன சிறப்புற்று விளங்குகின்றன.

இறவாத புகழுடைய பலதொண்டைத் தமிழ்த்தாய்க்குச் செய்த கிறீத்தவத் தமிழ்த்தொண்டர்களைத் தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் மறவாது போற்றல்வேண்டும். சமயத்தால் கிறீத்தவர்களானாலும் உள்ளத்

தால் — இனத்தால் தமிழர்களே என்ற உணர்வு ஒவ்வொரு தமிழனிடமும் இருத்தல்வேண்டும்.

“என்னை நன்றாய் இறைவன் படைத்த
என் — தன்னை
நோக்கித் தமிழ் செய்யுமாறே”

என்றதற்கு ஏற்ப வாழ்ந்த கிறீத்தவத் தமிழ்த்தொண்டர்களின் புகழ் தமிழ்நாட்டின் பட்டி தொட்டிகளிலும் மூலையுட்க்குகளிலும் பரவ ஆவன செய்யவேண்டும்.

வாழ்க தமிழ்! வளர்க
கிறீத்தவத் தமிழ்த் தொண்டர்.

பன்மொழிப் புலவன்
சுவாமி ஞானப்பிரகாசியார்
(கவியோகி கத்தானந்தபாசியார்)

செந்தமிழ் மொழியே செகமொழிக் குயிரென
விளக்கப் புகுந்த வித்தகச் செம்மல்
சிலுவை அடியான் சீரிய நண்பன்
எம்மதத் திற்கும் சம்மதம் ஆகும்
அன்பு வழியே ஆருயிர் வழியெனக்
கண்டு நடந்த களியினம் சொல்லான்
பைந்தமிழ் வளர்த்த பன்மொழிப் புலவன்
ஐந்தமிழ் வல்லோன் அறிவுப் பொலிவோன்
மலையுப் தேசமே கலையெனக் கொண்ட
ஞானப் பிரகாச நாவலன் எங்கே?
பொய்யுடல் நீத்துப் புகழுடல் கொண்டான்
ஐயன் மெய்யன் அருமைஎன் சொல்வேன்
மறக்கவும் போமோ? மறக்கவும் போமோ?
மாண்புறு தமிழக மாணிக் கத்தை
ஞானப் பிரகாச சொல்கலைத் தமிழன்
என்றும் வாழும் மன்றமும் வாழ்கவே!
பாருள மொழிகளின் வேரென விளங்கும்
செந்தமிழ் வாழ்கவே! செந்தமிழ் வாழ்கவே!

நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர்

மாணிப் பாய்நக ரீந்த
மாணிக்கம், மாதவ முனிவன்
சீனித்தமிழைச் சுவைத்துக் குடித்த
செல்வன், சிறந்த பேரறிஞன்.

மூபத் தைந்து மொழி தனில்
முழு அறிவு கொண்டோன்
தீபத்தைப் போல் அறிவொளி
தேச மெங்கும் பொழிந்தோன்.

சொற்பிறப் பொப்பியல் கண்ட
அற்புதப் புலவன், எங்கள்
நற்றமிழ் மொழியே நானிலமொழிக்கு
நாயக மென்று மொழிந்தோன்.

நல்லைநகர் மக்களுக் கினிய
நண்பன் நல்லதோர் தொண்டன்
தொல்லுலகில் தொண்டன்றி வேறு
சொத்தாகக் கொள்ளாத மறையோன்.

பத்துநால் ஆண்டாக பரமனது மறையை
பாரினில் வளர்க்கப் பலவாறு உழைத்தோன்
எத்தனை துன்பம் எதிர்வந்த போதிலும்
இலட்சிய வழியில் ஏறுஎன நடந்தோன்.

ஞா. தமிழ் கழகம்,
குருமடம்,

தீருமறையும் தமிழ்மொழியும் உரைத்த சுவாமி ஞானப்பிரகாசர்

— பண்டிதர் ஆசீநாதன் —

தவறில்லாத் தவவாழ்வும், நிகரில்லா மொழிப் புலமையும் பெற்று ஒப்பாரும் மிக்காருமில்லாது விளங்கிய சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் நினைவைத் தமிழ்மக்களெல்லோரும், மேம்பட்ட நன்றியோடும், உள்ளமகிழ்ச்சியோடும் உயர்ந்த முறையிற் கொண்டாட வேண்டியது முப்போதும் முறையுள்ளதாகும் :

காய்தல் உவத்தவின்றி, நேர்மையுடன் தமிழ் வளர்த்த பெரியார் பற்றி ஆராய்பவர் எவரும்—சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் பேரான தமிழ்த் தொண்டர்தான் — என்பதைத் தயங்காது சாற்றுவர். அழக்காறில்லாப் பிறசமய அறிஞர்களெல்லோரும் சுவாமி ஞானப்பிரகாசரைப் பாராட்டுகின்றனர் :

கிறிஸ்தவத் தமிழ்மக்களெல்லோரும் சுவாமியார் அவர்களைச் சமயமும், மொழியும் வளர்த்த தொண்டர் என்று போற்றிப் புகழ்வர் :

ஈழத்திருநாட்டில், இந்துசமயத்தையும், தமிழ்மொழியையும் வளர்த்த வள்ளல் என ஆறுமுக நாவலரைச் சைவமக்கள் பாராட்டுகின்றனர். அவ்வாறே கத்தோலிக்கத் தமிழ்மக்களும் சுவாமி ஞானப்பிரகாசரைக் கத்தோலிக்கத்தையும், தமிழ் மொழியையும் காத்து வளர்த்த வள்ளல் என்று கணிப்புச் செய்வர் :

இருமுனைத் தொண்டுகள்

சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் சமயத்துக்கும், மொழிக்கும் செய்த மேலான பணியை, இம்மட்டு எம்மட்டு என்று வரையறுத்துக் கூற முடியாது. சமய வளர்ச்சித் துறையின் உச்சநிலையைக் காட்டி உயரிய சித்திகளை—சாதனைகளைச் சாதித்துள்ளார்.

சமய வளர்ச்சிப் பணியிலே தாம் கண்ட முதன்மைப் பேற்றினால், தாய்மொழிக்கும் தனிமதிப்பான — தனித்துவம் வாய்ந்த பணிபுரிந்துள்ளார் :

மறைத் தொண்டு

பேரான சைவசமயக் குடும்பத்தில் முழு இந்துவாகப் பிறந்த வைத்திலிங்கம் என்பவர் பிற்போது கத்தோலிக்க துறையாகி கத்தோலிக்க மதவளர்ச்சிக்கு அரும் பணிபுரிந்து, ஆயிரக்கணக்கான பிறசமய வாதிக்கை மனந்திருப்பி, கத்தோலிக்கரின் கண்கண்ட தெய்வ மனிதனாய்ச் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் எனப் போற்றப்படுவார்— என்று எவர்தான் எண்ணியிருந்தனர்? சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் சீவிய வரலாறு அறிவதற்கு மிகமிகப் புதிராகவும், சுவையாகவுமுள்ளது.

சைவ ஆசாரசீலம் நிறைந்த மரபில் தெல்லிப்பளைக் குலசேகர முதலியார் வழி முறையில், மானிப்பாயில் கல்விலும், கணிப்பிலும், செல்வாக்கிலும் முதன்மை பெற்றிலங்கிய குடும்பத்தில் பேரான சைவாலயத்தின் (வேலக்கைப் பிள்ளையார் கோவில்) முகாமையாளராய் (மணிய காரன்) விளங்கிய இராசசிங்கம் சுவாமி நாதபிள்ளையின் முதல் மகனாய்ப் பிறந்த சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் கத்தோலிக்க குருவாகிச் சமயப்பணிபுரிந்து, சிறந்து விளங்கினார் என்றால்— இதை அறிந்து ஆச்சரியம் அடைவதில் வியப்பெதுவுமின்று.

சுவாமி இளமையிலே தகுதல்வி பெற்று, அரசாங்க உத்தியோகம் வகித்து வளமையுடனிருந்தபோதே, துறவியாக நினைந்து, உத்தியோகத்தை உதறித்தள்ளி விட்டு, உத்தமத் துறவியாகினார். உரிய சமயப் படிப்புக்களைப் பயின்று, குருத்துவப்பட்டம் பெற்று, ஏழ்மை நிலையிலிருந்த மக்களிடையே மதத்தொண்டு புரிந்து வந்தார். பல இடங்களிலும் சுற்றித்திரிந்து பிறசமயத்தவர்களுக்குப் போதகம் புரிந்து பல்லாயிரவரைத் திருமறை சேரச் செய்தார். அவர்களுக்காக அநேக ஆலையங்களையும், பாடசாலைகளையும், இல்லிடங்களையும் அமைத்துக் கொடுத்தார் :

நிலையற்ற மக்களுக்காகச் சில குடியிருப்புத் திட்டங்களையும் ஆக்கிவைத்தார், ஏழை மக்களுக்காக, ஏழமையாய்ச் சீவித்து எழுப்பமான சமயப்பணி புரிந்தார், சுவாமிகள் சமய விர்த்திக்காகச் செய்த பிரயாணங்களையும், பட்ட இன்னல்களையும், அனுபவித்த அவமானங்களையும் விபரிப்பது இயலாததாகும். அவர் அடியிட்ட இயக்கங்கள், சங்கங்கள், வாசிப்பு நிலையங்கள் பலவாகும். சமயப்பணிக்காகச் சுவாமிகள் செய்யாமல் விட்டுவிட்ட நற்பணி எதுவுமேயில்லை.

மொழிப்பணி

முற்றும் சமயப்பணியில் கண்ணும் கருத்துமாயிருந்த சுவாமிகள் மொழிவளர்ச்சியிலும் பெரிதும் ஈடுபாடு கொண்டழைத்து வந்தார். இளமையில், தாம் கற்ற தமிழ் சமஸ்கிருத மொழிகளை விருத்தி செய்து தாம் பிற்காலத்தில் கண்டுபிடித்த மொழிபற்றிய முடிவுகளுக்கு அடித்தளம் இட்டுக்கொண்டார்.

தமிழைப் புதுக்கோணத்திலிருந்து ஆராயத் தொடங்கினார். பிற பல மொழிகளையும் கற்றறிந்தார். பல மொழியறிவுப் புலமை பெற்றார். கீழ்நாட்டு, மேலாட்டு மொழிகள் பலவற்றையும் ஒருசேரக் கற்றார். மொழிப்புலமை பெறுவதற்குத் தமக்குக் கிடைத்த வாய்ப்புக்களை யெல்லாம் நன்கு பயன்படுத்திக் கொண்டார். ஆராய்ச்சியின் பலனாகச் சுமார் முப்பது மொழிகளின் தன்மையை அறிந்தார்.

மொழிகளெல்லாம் இனம் இனமாக— குடும்பம் குடும்பமாக இணைந்து செல்லுகின்ற ஒரு புது நியதியைக் கண்டறிந்தார்.

மொழிகளெல்லாம், சொல்லோர் மூலம் தம்முள் ஒற்றுமைப் பட்டுள்ள ஒப்பற்ற முடிவை எடுத்து விளக்கினார்.

தமிழ்மொழியே உலக மொழிகளின் தாய்மொழியாய் விளங்குகிறது— என்னும் பேருண்மையை மறுக்க முடியாத நிரூபணங்களால் நிலைநாட்டிக் காட்டினார். தமிழின் பழமையையும், பொதுமையையும், தலைமையையும் தயக்கமின்றி உலகுக்கு எடுத்துக் காட்டினார். இது சுவாமியவர்கள் தமிழுக்குச் செய்த மிகப் பெரிய சாதனைச் செயலாகப் போற்றப்படுகிறது.

நூலாக்கப்பணி

சுவாமியவர்கள் தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் நூற்றுக்கணக்கான நூல்களை ஆக்கியுள்ளார். சமயச் சார்பாகவும், மொழிச் சார்பாகவும் சுவாமிகள் வெளியிட்ட நூல்களைப் போன்று வேறு எவரும் இதுவரை வெளியிடவில்லை.

சமய—சரித்திர—தத்துவ—தர்க்கரீதியாக எண்ணற்ற நூல்களை ஆக்கிக் குவித்தார். இவற்றுளெல்லாம் கொடுமுடிபோல் விளங்குவது **ஒப்பியல் அகராதியாகும்.**

சுவாமிகள் ஈழத்திற் கிடைத்த ஏடுகளை யெல்லாம் தேடி எடுத்துச் சீராக்கி நூல்களாகப் பதிப்பித்துள்ளார். முன்னைய நூல்களைப் புதுவகையில் பதிப்பித்து வெளிப்படுத்தினார்.

சமயத்துக்கும், மொழிக்கும் தம்மாலான தொண்டுகளெல்லாம் செய்து வைத்த சிறப்பால், தமிழ்த்தொண்டர் வரிசையில் விண்மீனென இலங்கி விளங்குகின்றார்.

தமிழே உலகத் தாய்மொழி யென்று பறையடித்தோதிய பன்மொழிப் புலவன், சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் புகழ் எங்கும், என்றும் பரம்புவதாக!

தமிழ் உலகின் 'விடி வெள்ளி'

— ஐயா ஜோசப் —

'இன்றொரு சொல்லினைக் கேட்டேன்—இனி ஏது சொல்வேன்? எனதாருயிர் மக்களாள்! கொன்றிடல் போலொரு வர்த்தை—இங்கு கூறத்தகாதவன் கூறினன் கண்டிர்!

..... 'மெல்லத் தமிழ் இனிச்சாகும்'

— பாரதி.

என்றுமுள் தென்தமிழின் இன்றைய எழில் பொருந்திய 'கன்னி'த் தன்மைக்கு வித்திட்டு, செப்பமுற அதனைக் கட்டுக் கோப்பாக்கிய பெருமைக்கு, ஆயிரமாயிரம் புலவர்களும், அறிஞர்களும், மெளலி புனைந்து, அறம் வழுவாது நெறிமுறையில் செங்கோலோச்சிய வேந்தர் வேந்தர்களும், அள்ளியள்ளிக் கொடுத்து தம் உள்ளங்கையை இரத்தச் சிவப்பாக்கிய 'கொடைவள்ளல்'களும் வரலாற்றின் ஏடுகளை ஆலங்கரித்து அழகு செய்கிறார்கள்: தமிழ்வளர்த்தசான்றோர்களை நினைக்கும்பொழுது அவர் தமது 'தமிழ் மொழி'ப்பற்றும் தாய் மொழிச் சேவைக்காக உடல், பொருள், ஆவி அத்தனையையும் முதலீடாக்கித் தம்மையே அழித்துத் தாய்மொழி காக்கும் 'தியாகிகளாய்'த் திகழ்கின்ற பெருமை சொல்லவும் எளிதோ! நினைக்கவே விழிகள் நீரைப் பொழிகின்றன. அம்மம்ம! அதனால் தமிழ்த்தாய் வாழ்கிறாள்? தமிழ் மொழி வாழ்கிறது!—அவர்கள் தாயையும் மொழியையும் வாழ்விக்க வந்தவர்கள். வளர்க அவர் தமது தமிழ்த்தொண்டு.

இத்தகைய விழுமிய அறிஞர் பரம்பரையின் ஊற்றிலேயிருந்து கிளைவிட்டுப் பாய்ந்து 'தமிழ்' என்னும் ஆழிச் சமுத்திரத்தின் நீலக் கடலிலே சங்கமிக்கும் ஓர் அறிஞர், அறிஞர்க்கறிஞர், சொற்கலைப் புலவர், பன்மொழிப் பண்டிதர், வரலாற்று நூல்வல்லவர், பதிப்பாசிரியர், பேச்சாளர், அவர் தாம் எமது கட்டுரை நாயகர் நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசம் ஆவர். ஞானம் = அறிவு, பிரகாசம், வெளிச்சம்; அவர் தமிழ்

மோடு இசைபாடி இறைவனை ஏற்றும் எம் தமிழ்த்தாயின் தவப்புதல்வன். இன்றைய 'தமிழுலகின் விடிவெள்ளி.'

பாரதி கண்ணீர்விட்டுக் கதறினார். தமிழ்மொழி அழியப்போகிறது, தமிழ் நிலையான பாஷையாகாது. தனிநின்று செயல்பட தகுதியற்ற மொழி தமிழ், இப்படி ஒருவன் சொல்கிறானே, ஐயகோ! சங்கம் வைத்து முடியுடை மூவேந்தர் காத்த அன்னைத் தமிழ் மாற்றார் பழிப்புக்கு ஆளாவதோ! ஆதி சிவன் பெற்று, அகத்திய முனிவன் இலக்கணம் கற்பித்து உலவவிட்ட முதல் மூத்த மொழி, தமிழின் 'கதி' யாது என்றால் க. கம்பராமாயணத்திற்கும், தி, திருக்குறளுக்கும் அணையாக விளங்கி நின்று புகழ் பரப்பக்கூடிய சால்புடையதே; அணையவன் துயர் துடைக்க யாரேனும் இல்லையா? — ஆரம்பத்தில் நாம் பார்த்த பாடல் இதுதான்:

'இதோ நான் இருக்கிறேன்!' ஈழத் தமிழகத்து வடபாகமாம் யாழ் நகரில் சால்பு மிகு பகுதியாம் நல்லூரிலிருந்து இந்தக்குரல் எழுந்தது; இதைக் கேட்டிருந்தால் பாரதி உள்ளம் குளிர்ந்திருக்கும், அதற்குள் பாரதிதான் இறந்துவிட்டாரே!

உலகின் மூத்த மொழி: தனிநின்று இயங்கக்கூடிய முதல்மொழி தமிழ் என்று விண்ணதிர பண்முழக்கமிட்ட பன்மொழி வாணர் நமது அடிகளார். 'யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழிபோல் இனிதாக எங்கும் காணோம்' எனச் சில மொழிகளில் புலமையுள்ள பாரதி பாடினார். ஆனால் நமது அடிகளார் ஏறக்குறைய எழுபது மொழிகள்வரை தெரிந்திருந்தார்; பதினெட்டு மொழிகளை அதன் இலக்கண நுழைவுக்குள்புகுந்து முறையாகப் பயின்று பாண்டித்தியம் பெற்றிருந்தாரென்றால், அடிகளாரின் அறிவுக்கூர்மையும், தேர்ந்த ஞாபக ஞானமும் எத்தகையதென்பதை

எண்ணிப்பார் த்தால் விளங்குமன்றே! பாரதியின் கூற்றை அடிகளார் ஐயந்திரிபற அடித்து நிலைநாட்டித் 'தமிழ்' மொழியை உயர்த்தி விட்டார்.

சமயத்தொண்டு :

பிறப்பால் சைவ சமயத்தவர். வைத்திலிங்கம் என்னும் பெயரையுடையவர்; தாயாரின் மறுமணத்தின் மூலமாக ஞானப் பிரகாசமானார். உறவினர் ஒருவரின் மூலமாகத் தமிழ்மொழியை ஆர்வத்துடன் ஐயந்திரிபின்பிறிப் பயின்றார்; பின்னர் யாழ் நகர்வந்து புனித பத்திரிகியார் கல்லூரியில் உயர்வகுப்பு வரை பயின்று, அரசாங்க சேவையில் சேர்ந்தார். படிக்கும்பொழுதே இறைவன்பாலும், சமயத்திலும் ஆழ்ந்த பற்றும், நம்பிக்கையும் கொண்டு விளங்கினார். நுண்ணிய சமய உண்மைகளை ஆழ்ந்து அறிவதிலும் வாதம்புரிந்து 'உண்மை'யை நிலைநாட்டுவதிலும் வல்லவராயிருந்த ஞானப் பிரகாசருக்கு அரசாங்கசேவை வேப்பங்காயாய்க் கசந்தது. இறைவன் மறைப்பணிக்காக அவரை அழைத்து, அதன்மூலம் தமிழ்ப்பணி செய்யவேண்டிக் கருதினர்போலும்: 1895-ம் வருடத்தில் தமது உத்தியோகத்தைத் துறந்தார். குருமடத்தில் சேர்ந்தார்; குருவானார். இறைவனின் கருணையை யார்தான் அளவிடவல்லவர்: தமது வாழ்வை இறைவனுக்கு அர்ப்பணித்துச் சேவையாற்றினார்.

யாழ்ப்பாணத்தில் முக்கிய பல பகுதிகளில் கட்டளைக்குரவராகக் கடமையாற்றி இறையன்பை மக்கள் உள்ளத்தில் நிலைநிறுத்தி ஆயிரமாயிரவரைக் கிறிஸ்து மார்க்கத்தில் சேர்ப்பித்தார். கிறிஸ்து நாதசுவாமியின் உண்மைப் போதனைகளை நூல்வடிவமாகவும், துண்டுப் பிரசுரங்களாகவும், கலைமாரிபொழியும் தர்க்கப்பிரசங்கமாகவும், விகடப்பேச்சுக்களாகவும் எளிய தமிழ்மூலம் அறிவுறுத்தினார். எப்படியிருந்தும் அடிகளாரின் உள்ளம் நிறைவுபெறவில்லை. தமிழ்ச் சமூகத்திலே வேர்விட்டுப் பூனைத்து பின்னிப்பினைந்து அசுரச்செயலாற்றி மக்களில் ஒரு சாராரை ஒதுக்கி வைக்கும் சாதிப் பேயைவிரட்டிச் சகோதரத்துவத்தை நிலைநாட்ட முயன்றார். அதற்காக இறைவனை வழிபாடு செய்வ

தற்குப் பல சமூக மக்களுக்கும் அவர்கள் பகுதிகளிலே கோவில்கள் கட்டப்பெற்றன; வழிபாடு சலமமாக நடைபெற்று வந்தது; (இதுபற்றி விபரமாக கீழே தருகிறேன்) இருந்தும் 'சாதி' விடயத்தில் அவர் உள்ளம் சாந்திபெறவில்லை; அவர் கட்டிய கோவில்களில் உதாரணத்திற்கு, அவர் தமது இறுதி மூச்சு விடும்வரையிலிருந்து சமயப் பணியாற்றிய நல்லூர், புனித சுவேரியார் ஆலயத்தைக் குறிப்பிடலாம்: அடிகளாரின் பெருமையை உலகுவியந்து பாராட்டித் தத்தமது நாடுகளுக்கு இரந்து வரவழைத்தது. இறைப்பணியின் 'சேவையே பெருமை' என்று மறுத்துவிட்ட அடிகளார், சமயப் பணியோடு தமிழின்பால் காட்டிய அன்பும், பற்றும், சேவையும் வியப்பைத் தருவதாகும்.

தமிழ்ப்பணி :

'தமிழோடு இசை பாடல் மறந்தறியேன்' என்ற தேவாரத்தின் வரிகளுக்கொப்ப அடிகளார் தமது சமயப்பணியைத் தமிழ்மொழியோடு சேர்த்து, இணைத்துத் தொண்டாற்றினார். ஒவ்வொரு மொழியிலுள்ள சொற்களுக்கும் வேர்ச்சொல்லானது தமிழ்மொழியில் இருந்து பிறந்ததே என்ற உண்மையை முடிந்தமுடிவாக அறிவுறுத்தி, 'சொற்பிறப்பு—ஒப்பியல்' அகராதி என்னும் நூலைத் தமிழ்த்தாயின் காலடியில் காணிக்கையாக்கினார். இதுபோன்ற ஒரு நூல், பல அறிஞர்களின் ஆராய்ச்சியுடனும், அரசுகளின் ஆதரவுடனும் பலவருடங்கள் அயராது உழைத்தால்கூட நிறைவுறாது. சுவாமிகள் தனிநின்று உழைத்துத் தமிழ்மொழிக்கு இந்நூலை உதவினார். இதன்மூலம் அடிகளாரின் மொழியறிவின் ஆழத்தை உணரலாம். நாங்கள் தமிழர்கள், அதிலும் யாழ்ப்பாணத்தவர்கள்: எமக்கும் பாரம்பரியம், பெருமைகள் உண்டு என்பதை அடிகளார் 'யாழ்ப்பாணச் சரித்தரத்தின்' மூலம் நிலைநிறுத்திவிட்டார்; தமிழர் பூர்வீக சரித்திரம், இந்திய நாகரிகம், தமிழர் வரலாறு, யாழ்ப்பாணத்தரசர், தமிழரிடையே சாதிபிறந்தமுறை, தமிழரின் பூர்வீக இருப்பிடம் போன்ற இன்றோன்ன பலநூல்களையும், மொழிபெயர்ப்புக்களையும் எழுதி உதவினார்; மொழி

பெயர்ப்புக்களில் பல சமய நூல்களாகும் பழைய கையெழுத்துப் பிரதிகளையும் சுவாமிகள் ஆராய்ந்து பதிப்பித்துள்ளார்கள்.

தபாற் தலையில் (Stamp) உருவம்:

சுவாமியவர்களின் பிறமொழிப் பயிற்சிக்குச் சான்றாக ஒன்றினைச் சொல்லவேண்டுமென்று மிகமுக்கியமாகும். பதினெட்டு மொழிகளில் ஒன்றான ஜேர்மன் பாஷையில் சுவாமிகளுக்கிருந்த கூர்ந்த மதியும், வழுவில்லாத பேச்சுத்திறனும், ஆழ்ந்த மொழிஞானமும் ஜேர்மனியரைத் திகைக்கவைத்தது; இதனால் ஜேர்மனிதேசம் முழுவதுமே சுவாமிகளைக் கவர்ந்தது. தனிமனிதர் ஒருவருக்கு ஒரு பெரிய தேசமே தலைசாய்த்து வணக்கம் செலுத்தியது. எமது நாட்டிற்கு வருக, வருக எனத்திரண்டு ஆர்ப்பரித்து அறைகூவியது. சுவாமியவர்கள் பலகாரணங்களைக்காட்டி மறுத்தபோதிலும் 'திறமையை' மதிக்கும் அறிஞர்களைக்கொண்ட ஜேர்மனிநாடு தனது நன்றியறிதலுக்காக சுவாமிகளின் உருவத்தைத் தனதுநாட்டு தபாற் தலையில் பொறித்து கௌரவித்துப் பாராட்டியது. இதுவரை எந்தநாடாவது ஒரு தமிழனுக்குத் தராத பெருமையை ஜேர்மனிநாடு யாழ்ப்பாண நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசருக்குத் தந்த தென்றல் முழுத் தமிழரும் பெருமைப்படவேண்டிய ஒன்றாகும்.

ஏன் இந்தப் பழிச்சொல்:

'தமிழரிடையே சாதிபிறந்த முறை' என்னும் நூலை மனவேதனையோடு எழுதி, சாதிப் பேய்க்குச் சாவுமணியடித்து அதன் அடிமூலவேரைச் சாய்த்துவிட அயராது உழைத்த சுவாமிகள் மேல் ஒருபொய்யான குற்றச்சாட்டு எழும்பியிருக்கிறது. சிலர் பச்சையாகவே சொல்லுவதை நான் இங்கே தருகிறேன்: 'சுவாமி சாதிவெறியர்! சாதிகளின் பெயரால் கோவில் கட்டியவர்,' என்பதாகும். அறிவுக்கு முதலிடம் தந்து, உணர்ச்சியை நிலைப்படுத்தி ஆராய்பவர்களுக்கு ஓர் உண்மை தெளிவாகப் புலப்படும். சமூக இறுக்கத்தின் காரணமாக

வர்களைச் சிரமமுறை என்னும் 'சாதி' னீயாதி கொடிகட்டிப் பறந்த அன்றைய நாளில் மனிதர்களைக் குலப்பெயரால் அழைத்து, உரிமைதர மறுத்த நேரத்தில் நலிந்த சமூகங்கள் சமயவெளிச்சமின்றி, அண்டியணைப்பார் எவருமின்றி, வழிநடத்தத் தலைவனின்றி மெலிந்து சோர்ந்தவேளையில் சுவாமிகள் வழிநடத்தினார்; வாழ்வுதந்தார்; இறையன்பை வளர்க்கக் கோவில்கள் கட்டி உதவினார். இது எப்படிச் குற்றமாகும்? சுவாமியவர்கள் புடமிட்ட தங்கம்; எப்போதும் ஒளி தந்துகொண்டிருக்கும் கோலினார் வைரம். காலம் இதுபற்றிப்பேசும்:

முடிவாக:

... இந்தப் பெரும் பழிதீரும்—புகழ் ஏறிப் புனிமிசை என்றும் இருப்பேன், ... தென்னூற்ற தமிழமுதின் கவைகண்டார் இங்கமரர் சிறப்புக் கண்டார்!

தமிழ்த்தாயின் வாயிலாக எதிர்காலத்தில் தமிழ்மொழி சிறப்புற்று பாரோங்கப் போவதை பாரதி பாடுகின்றாள். அவனது தீர்க்கதரிசனம் விளங்கும்சக்தி, தமிழரின் தவனிளக்கும், தமிழலகின் விடிவெள்ளியுமாகத் திகழும் நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசரைக் கண்டு சாந்திபெற்றதோ என்னவோ. அடிகளார் ஆற்றிவிட்டு மறைந்த தொண்டுகள் அளப்பரியன. தமிழ்மொழியால் ஞானப்பிரகாசர் வளர்ந்தார். ஞானப்பிரகாச முனிவரால் தமிழ்மொழி வளர்ந்து ஒங்கியது. சுவாமிகள் 'தமிழுலகின் விடிவெள்ளி' இன்று சுவாமியவர்களின் நூல்கள், ஆராய்ச்சிகள், வாழ்க்கைக் குறிப்புக்கள், பெற்றுக்கொள்வதென்றால் முடிவதில்லை; அவற்றை உலகிற்கு அளிப்பதில் வள்ளல்கள் உதவவேண்டும். சுவாமிகளோடு பழகியவர்களில் அநேகர் இன்னமும் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் மூலமாகச் சுவாமிகளின் வரலாற்றைக் கேட்டு முழுமையாக்கினால், மாமேதை ஒருவரின் அயராத உழைப்பைத் தமிழலகமும், தமிழரும் பெற்றவர்களாவார்கள்; இதனைச் செய்வதற்கு யார் முன்வருவார்கள்?

எதிர்காலம் பதில் சொல்லட்டும்:

வாழ்க, வளர்க நல்லூர், சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் தமிழ்க் தொண்டு.

கடைசி நாள்

வித்துவான் ச. அடைக்கமுத்து, இளவாலை.

நீல வானத்தில் வெண்மேகக் கூட்டங்கள் நிரை நிரையாக விரைவாய்ச் சென்று கொண்டிருக்கின்றன. மரம் செடிகள்கூட எதையோ உற்று நோக்குவதுபோல அசைவற்று நிற்கின்றன. யாழ்ப்பாணக் கத்தோலிக்க ஆசனக்கோவிலின் மணி ஓசையில் துயர சீதம் தொனிக்கிறது. தமிழ் ஆராய்ச்சியிலும் சமய சேவையிலும் ஈடுபட்டு அழியாப் புகழ் பெற்ற நல்லூர்ச் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர், 'தஞ்சம்' என்று வந்தவர்களை 'அஞ்சல்' என்று அருள் செய்யும் கொஞ்சேஞ்சித்தாயின் உன்னத ஆலயத்தின் மத்தியில் அமைக்கப்பட்ட பீடத்தில் ஆசாரிய வஸ்திரங்களை அணிந்த படியே நித்திய நித்திரையிலிருக்கிறார்.

யாழ்ப்பாணத்தின் பல பக்கங்களிலுமிருந்து சன வெள்ளம் சரிந்து கொண்டிருக்கிறது. புண்முறுவல் பூத்த அவருடைய கொண் முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டே சிலர் கண்ணீர் விடுகின்றனர். வசனப் பிரவாகம் அறியாத நூல்களை வாசித்தும் மங்காத அவருடைய ஒளி வீசும் கண்கள் மூடப்பட்டிருப்பதைக் காணச் சிலருக்குப் பெரும் விம்மல்களும் பொருமல்களும் வெளிப்படுகின்றன. பல்லாயிரவருக்கு ஞானத் தீட்சை அளித்த அருங்கரங்களைப் பார்த்து புலம்பினர் சிலர். சுவிசேஷத் தொண்டிற்காகப் பல்லாயிரக்கணக்கான காத வழி தூரம் நடந்து சென்ற காலடிகளைப் பார்த்துப் பார்த்துப் பரிதவித்தார் பலர். முனிவருக்குரிய அவருடைய முகத்தையும் தவஉடலையும் பார்த்துக்கொண்டே கண்ணீர் பெருக்கினர் பலர். "இன்னும் சில நாள் இருந்திலீயே! என் செய்வோம்?" என்று வாய்விட்டுப் புலம்பினார் சிலர். கற்றோர் எல்லாம் கல்விக்களஞ்சியம் மறைந்து விட்டதென்று கதறினர்; பிள்ளைகளெல்லாம் பிதாவின் பிரிவாற்றாது பிரலாபித்தார்கள். அறிஞர் எல்லாம் ஆவி பிரிந்ததுபோல் அலமந்தார்கள். வறிஞர் வாழ்விழந்தோமென்று மறுகினார்கள். 'ஓப்பியல்' என்ற அற்புதத்தைப் பூர்த்தி

செய்ய இனியார் வருவார்? என்று தேம்பினர் ஒரு சாரார். நேரமாக சாதி சமய பேதமற்ற சன வெள்ளம்தேங்கி விடுகிறது.

கோவிலில் மணி 4 அடிக்கும் சப்தம் சனக்கூட்டத்திலிருந்த ஒவ்வொருவர் இதயத்திலும் அடிக்கப்படுகிறது. சமயச் சடங்குகள் முடிவடைகின்றன. அவருடைய உடலிருந்த பேழை மூடப்படப் போகிறது. அவருடைய சரீர கோலத்தை நாம் இந்த உலகில் மீளவும் பார்க்க முடியாது. அவரைப் பார்க்கத் தகுந்த சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு அந்தக் கடைசி நிமிஷத்தில் சன வெள்ளம் ஒரு முறை அசைந்து பொங்குகிறதுற்கு, அதுதான் காரணம்.

சுவாமி அவர்களின் பிரிய நண்பரில் ஒருவரான சலாப மேற்றிராணியார் குறிப்பிடுவதுபோல "உயர்ந்த தோற்றம்; தாடியுள்ள அழகான முகம்; கோபுர மொத்த சிரசு; பிரகாசமான கண்கள்; சாந்தமான தியானம் நிரம்பிய வதனம். இத்தகைய அருமை பெருமையான முகம் நம் முன்னிலையை விட்டு மறைந்ததே அந்தோ!"

சடக்—டக்—பேழை மூடப்படுகிறது. அதன்மேற் பசுந் தழைகளாற் புனையப்பட்ட சக்கரமும் சிலுவையும் வைக்கப்படுகின்றன. குருமாரின் தலைவர் வண. குருசாமி அவர்கள் எழுந்து, "சுவாமியவர்கள் ஒரு பெரும் கல்விமான் என்பதற்கும் வேதபோதகர் என்பதற்கும், இந்தப் பிரமாண்டமான சனக் கூட்டமே சாட்சி சொல்லுகிறது; அவர் எழுதிய நூல்களும் கட்டுரைகளும் வேறுசாட்சிகளாய் விளங்குகின்றன. அவரிடம் கடைசிமட்டும் விளங்கிய கீழ்ப்படிதலைப் பற்றி நான் சில வார்த்தைகள் பழுத்த அறிவாளியும் உலகப் பெருமக்களில் ஒருவராகப் போற்றப்படக் கூடியவருமான சுவாமியவர்களின் தாழ்மைக்கு இச் சம்பவங்கள் சில எடுத்துக் காட்டுகளாகும்." என்று கூறிமுடிக்கின்றார்.

ஆலய மணிகள் தங்கள் சக்தி எல்லாம் சேர்த்து அலறின. வான வீதியில் சுவாமியின் மரணத் துயரம் பரந்து செல்ல சனவெள்ளம் கீழே நகர்ந்து போகிறது. பாடசாலை மாணவர்கள்—மாணவிகள்—பெண்கள்—நகரமாந்தர்—சந்நியாசிகள்—குருமாணவர்—குருமார்—சனசமுத்திரம் இவ்வாறு கொடி வீடுகிறது. கடைசியில் ஆசிரியர்கள் சுவாமியின் பூதவுடலை இழுத்துச் செல்கின்றனர். ஈற்றில் யாழ்ப்பாண ஆயரும், அவரருகே சிலாப மேற்றிராணியாரும் சரித்திரப் பிரியருமான மகாவந்: எட்மன் பீரிஸ் ஆண்டகை அவர்களும், துக்க கீதம் பாடிக் கொண்டு சேமக்காலை செல்கின்றனர். இந்தச் சனவெள்ளத்தில் அதோ வயது முதிர்ந்த ஒருவர் தலைப்பாகையுடன் காணப்படுகிறாரே! அவர்கள்தான் யாழ்ப்பாணப் பெரியார்களில் ஒருவர், அதிகார் நாகநாதர் அவர்கள்: இடையருத கண்ணீரோடு செல்லும் என்றி தம்பி முத்துவைப் பாருங்கள்! அவர்தான் சுவாமியாரின் சகோதரன். அதோ பிரேதப் பேழையைச் சூழ்ந்து செல்லும் அந்த நாட்டுப் புறத்தார்களை உங்களுக்குத் தெரிகிறதா? அவர்கள் தான் சுவாமியாரின் நிழலில் நெடுநாள் வாழ்ந்த மந்தைகள்! எத்தனை சரித்திரப் பிரியர்கள்! எத்தனை ஆராய்ச்சியாளர்கள்! எத்தனை அரசியல்

தலைவர்கள்! எவ்வளவு ஆசிரியர்கள்! காவலன் ஆசிரியர் "சரித்திரங் கண்டறியாத சனத்திரன்" என்று குறிப்பிடுவது பொருத்தமானதே!

நல்லூர்ச் சுவாமியைக் கல்லறையில் அடக்கம் செய்தாயிற்று: அவருக்கு இறுதி மரியாதைகள் செய்யப்பட்டதும் வாடிய முகத்துடன் சனப்பிரவாகம் வெளிச் செல்கின்றது: எல்லார் வாயிலும் ஒரு சிறு முணுமுணுப்பு. அவர் சொல்லிய ஒரு பிரசங்கத்தைப்பற்றி—எழுதிய ஒரு கட்டுரையைப்பற்றி—நாட்டிய ஒரு சிலுவைக்கொடியைப்பற்றி—ஓர் ஆராய்ச்சியைப் பற்றி—ஒரு சொல்லின் அடித்தாதையைப்பற்றி—அவர்கள் முணுமுணுப்பு யாதாயிருக்கலாம் என்று தெரிகிறது: இது நிகழ்ந்தது தைத்திங்கள் 21, 1947:

சுவாமிகளின் பிரிவைக் குறித்து வருந்தாத பத்திரிகைகளேயில்லை. இலங்கையின் பிரபல பத்திரிகைகள் எல்லாம் ஒருவாய்ப்பட அவரைப் புகழ்ந்து போற்றலாயின.

தமிழ்த்தாயின் திருவிளக்கு அணைந்தது. திருச்சபையின் பொற்சுடர் ஒளிகுன்றியது. இந்தக் கடைசினாள் தமிழாராய்ச்சியின் கடைசி நாள்போல எனக்குத் தோன்றுகின்றது:

SPACE DONATED

by

LEYDEN INDUSTRIES LTD.

**Manufacturers of
Socks and Banions**

7, HOSPITAL ROAD,
JAFFNA.

T'PHONE : 279

கலைவாணியின் புதிய வெளியீடுகள்

கல்வி அமைச்சு வெளியிட்ட வழிகாட்டியைத் தழுவி

பொற்காலப் புவியியல்

VI, VII-ம் வகுப்புகளுக்கு

மூன்று பருவங்களைத் தனித்தனியே கற்றுக்கொள்ளும் முறையில்
அநேக விளக்கப் படங்களுடன்
விரிவான முறையில் எழுதப்பட்டன.

கலைவாணி புத்தக நிலையம்

யாழ்ப்பாணம் — கண்டி

தொலைபேசி :

221

7141

குறைந்த சலார் !

கூடிய சேவை !!

▲ உயர்தர மின்சார இணைப்புகள் செய்வதற்கும்

▲ மின்சார இணைப்புக் கருவிகள் வாங்குவதற்கும்

இன்றே தொடர்பு கொள்ளுங்கள்.

முருகன்

எலக்ட்ரிக் கல் ஸ்டோர்ஸ்

6/8, ஸ்ரான்லி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்

தொலைபேசி இல : 7110

தந்தி : CURENT

உங்கள் நேடியோப் பிரச்சினை

எதுவாகிலும்

எம்மைக் கலந்துகொள்ளுங்கள்

ஏனெனில்

வடமாகாணத்தில்

இத்தொழிலில்

பழமையானவர்கள் நாங்களே

நேடியோ மனுவல்

23/4 ஸ்ரான்வி வீதி,

யாழ்ப்பாணம்.

VICTORS

Electrical and Automobile Engineers

Specialists of

Armature, Motor Rewinding

and all kinds of

Electrical Goods

6, Stanley Road,

Jaffna.

Branch:

23, Clock Tower Road,

Jaffna.

Long's Institute of Techno Engineering

Repairs

Motor Vehicles

Water Pumps

Electrical Appliances

**OXYGEN
ELECTRIC**

Welding-Electro Plating

GATES, GRILLS

For Sale STEEL FURNITURE

WATER PUMP PARTS

WHEEL BARROWS Etc.

V. T. & Sons

For Better

Frames & Lenses

V. T. & Sons

Dentalist & Opticians

11, Main Street,
JAFFNA.

*A Specialised Optical and Dental Service of
over 28 years.*

VAMA SELVAS

33, Main Street,
JAFFNA.

Dealers in: **SPORTS GOODS**

We undertake all kinds of

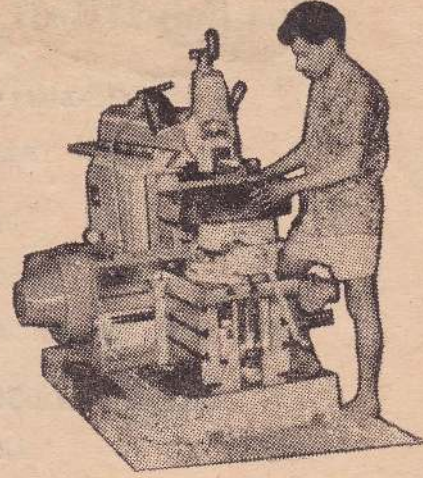
Typewriter, Roneo, Cash Register and

Adding Machine for

- **REPAIRS**
- **SALES & SERVICE**

யாழ்ப்பாணத்தில் சேப்பிங் மெஷின்

- ❁ இஞ்சின் கெற்றுக்ள்
பேஸ்பண்ணுதல்
- ❁ குறுவுகள் வெட்டுதல்
- ❁ பல்லு வில்கள்
புதிதாக இணக்குதல்
- ❁ சகலவித கடைச்சல், வெல்டிங்
வேலைகளும், நவநாகரிக இரும்
புக் கிறீல்கள், கேற்றுக்ளுக்கும்.

ஸ்ரார் எலக்ட்ரிக் வெல்டேஸ் அன்ட் ரேணிங் வேக்ஸ்

வெலிங்டன் சந்தி,
ஸ்ரான்லி வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

- ▲ அழகிய படங்களுக்கும்
- ▲ ஜன்னல் கண்ணாடி
வகைகளுக்கும்
- ▲ நவீன பிறேம்
வேலைகளுக்கும்
- ▲ றங்பெட்டி, சூட்கேஸ்
வகைகளுக்கும்

முதல்தரமான ஸ்தாபனம்

↓
கிளாஸ் எம்போறியம்

192, கே. கே. எஸ் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

நம்பிக்கையான இடம்
நிதானமான விலை

உங்கள் திருபாட்களுக்குத் தேவையான
கேக் சாமான்களுக்கு
இன்றே விஜயம்செய்யுங்கள்

கமலா ஸ்ரோர்ஸ்

பாங்க்சால் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

தொ. பேசி : 7148

பெஞ்சமின் அன்ட் சன்ஸ்

▲ நாடகங்கள்

▲ கோவில் திருவிழாக்கள்

▲ பொது வைபவங்கள்

முதலியவற்றிற்கு

ஒலி, ஒளி, ஒப்பனை அமைப்புகளுக்கு எப்பொழுதும்

பெஞ்சமின் அன்ட் சன்சை

நாடுங்கள்

குறைந்த கட்டணம் நிறைந்தசேவை

பெஞ்சமின் அன்ட் சன்ஸ்

39, பழைய பூங்காவிதி,

யாழ்ப்பாணம்

○ தமிழ்

○ சிங்களம்

○ ஆங்கிலம்

○ சமஸ்கிருதம்

ஆசிரிய மொழிகளில் அழகிய அச்சவேலைகள் செய்ய

ஆசீர்வாதம் அச்சகம்

32, கண்டிவிதி

—

யாழ்ப்பாணம்

This Space is Donated by

Lanka Glass Factory

Manufactures of Quality Glassware

UPPUVELI

— TRINCOMALEE.

Colombo Office:

136, Reclamation Road,

Phone: 25937 & 22020

Tele { gram: GLASS
phone: 435

Space Donated

by

V. V. Ramasampillai & Sons,

Manufacturers of

R. V. G. BEEDIES

47, Beach Road,

JAFFNA.

T'phone : 230

T'grams : "Arvegee"

St. Joseph's Catholic Press, Jaffna 783-69